

Takáts Péter

Amit Ahriman elkövetkező inkarnációjáról
tudnunk kell

GENIUS KIADÓ

Takáts Péter

Amit Ahriman elkövetkező inkarnációjáról
tudnunk kell

A Rudolf Steiner Házban 2018. április 21-én elhangzott előadás írott és szerkesztett változata.

Az előadás a Magyar Antropozófiai Társaság képviselő-testülete által szervezett „Harc az emberi lélekért” című előadás-sorozat és a 2018. évi AntropoSophia Nap részeként jött létre.

Szerkesztő: Székely István

Felelős kiadó: Takáts Péter

konyv@geniuskiado.hu

www.geniuskiado.hu

Tel.: (1) 336-0426

ISBN 978-615-5906-09-1

© Genius Kiadó, Budapest, 2018

A Magyar Antropozófiai Társaság kiadója

Minden jog fenntartva.

Tartalom

Előszó.....	6
Bevezető gondolatok.....	7
Új tudatosság a gonosszal kapcsolatban.....	9
A három inkarnáció.....	12
Lucifer inkarnációja	14
Krisztus inkarnációja.....	17
Ahriman inkarnációja	19
Hogyan zajlik le ez az inkarnáció?	23
Mi jellemzi Ahriman inkarnációját?	24
New York, 2001. szeptember 11.....	34
Harc Krisztus és Ahriman között	42
Mit kell tennünk?	44
Függelék	46

Előszó

Antropozófiával foglalkozók körében sokat lehet hallani arról, hogy a küszöbön áll Ahriman földi inkarnációja. Ugyanakkor igen kevés konkrét információ áll a rendelkezésünkre erről a kérdésről, mert miközben Rudolf Steiner előadásaiiban igen sokat és gyakran beszélt Ahrimanról, inkarnációjának kérdésével azonban csak keveset és egy igen korlátozott időszakban foglalkozott. Csak az 1919-es évben tartott két előadás sorozatában: a *Társadalmi megértés a szellemtudományos megismerés alapján* (GA 191) és *A társadalmi rejtély belső szempontja, Luciferi múlt és ahrimáni jövő* (GA 193) foglalkozik Ahriman inkarnációjának kérdésével. Csak ezekben az előadásokban találunk konkrét utalásokat erre a kérdésre vonatkozóan, mert sem előtte, sem utána nem érinti többé ezt a témát. Így minden, amit ma ezzel a témával kapcsolatban tudunk, az ebből az időből, és ezekből az előadásokból származik, és én is ezekből az előadásokból származó Steiner idézeteket fogom használni az inkarnációval kapcsolatban. Ezért az előadás során nem fogom külön azt sem megemlíteni, hogy egy adott idézet mikor hangzott el és hol található meg.

A GA 191-es előadás-ciklus tizenegyedik előadásban¹ a következőket mondja témánkkal kapcsolatban: „A dolog lényege az, hogy az emberiségnek meg kell találnia a megfelelő hozzáállást Ahriman eljövendő földi inkarnációjához. [...] Kétségtelen, hogy Ahriman számára az lenne a leginkább megfelelő, ha az emberek a lehető legnagyobb számban úgy élnék meg inkarnációját, hogy semmi fogalmuk sem lenne róla. Az ő inkarnációja számára rendkívül kedvező lenne, ha az emberek a lehető legnagyobb számban élnének olyan módon, hogy az inkarnáció előkészületei észrevétlenül le tudnak zajlani, és az emberek többsége Ahrimant előremutatónak, jónak és az emberi fejlődést szolgálónak tartaná. Az lenne a számára a lehető legjobb, ha egy alvó emberiséghez tudna inkarnálódni.”

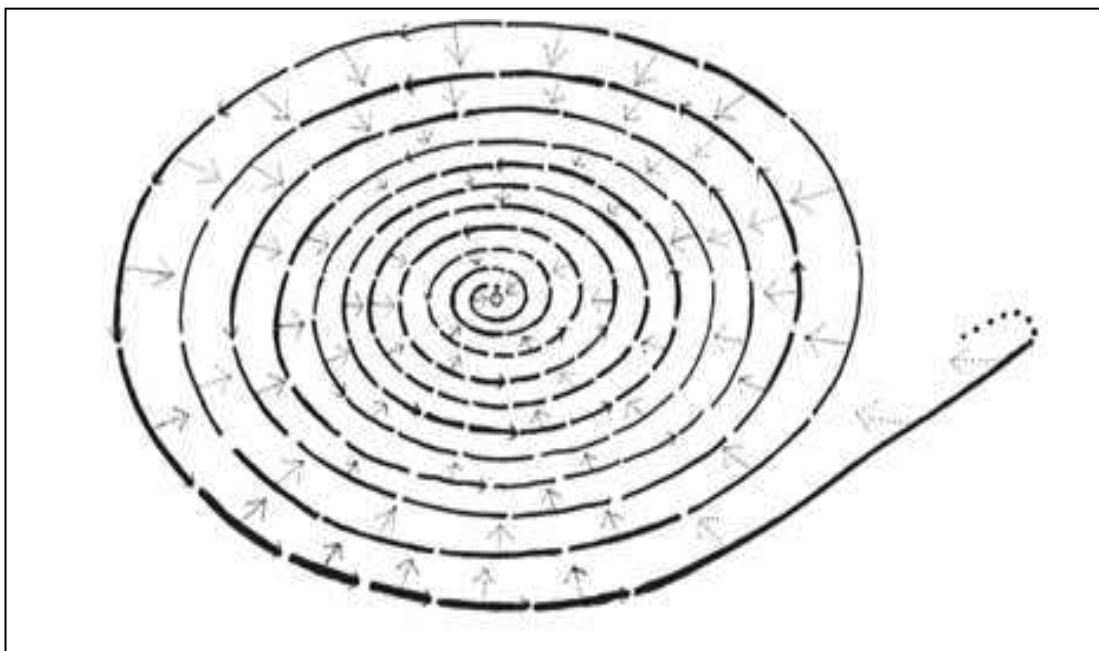
A mai napon, amikor nemcsak a *Harc az emberi lélekért* című előadás-sorozatunk következő rendezvényét tartjuk, hanem ez a program része a 2018. évi AntropoSophia Napnak is, arra vállalkozunk, hogy Rudolf Steiner szellemtudományos kutatásainak eredményeire támaszkodva megismerkedjünk Ahriman inkarnációjának kérdéseivel, hogy Ahriman elkövetkező inkarnációját ne alvó tudatosságú emberek fogadják. A következőkben segítséget kívánok adni ahhoz, hogy meg tudjuk találni azt a megfelelő hozzáállást, ami ennek a jelentős szellemi eseménynek a tudatos átéléséhez szükséges.

¹ Az eredeti német kiadás 198. oldalán lehet erről olvasni.

Bevezető gondolatok

A mai napon egy olyan kérdésről fogunk beszélni, ami még az antropológiával foglalkozók számára is idegen vagy szokatlan lehet. Gyakran hallani olyan véleményeket, még itt a Társaságban is, hogy a szellemi világok valahol „fenn” vannak és nekünk itt „lenn” nincs semmi dolgunk velük. Ez az alapjaiban téves elképzelés lehet az oka annak, hogy sokan valóban kétféle és egymástól elkülönült világról beszélnek és gondolkodnak. Pedig Rudolf Steiner egyértelműen és világosan megmutatta, hogy hogyan is viszonyulnak egymáshoz a szellemi és anyagi világok, és hogyan vesznek körül minket, akik most a fizikai testünkben itt a Földön élünk, illetve az érzékfeletti világ valóban létező lényei és folyamatai.

Bár pontszerű tudatunkkal most csak a fizikai világot tudjuk érzékelni, amikor az életünk végén átlépjük a küszöböt, akkor tudatunk elkezd kitérni, úgy, hogy közben a figyelmünk a középpont, a Föld felé irányul. A táulás egészen a tizenkét csillagövi jegy által határolt kozmikus tér határáig folyik, és ott megáll. Ezt a táulási folyamatot egy jól érthető rajzban be is mutatta hallgatónak:

Amikor a tudatunk a teljes tizenkét csillagövi jegy által határolt kozmikus teret kitölti, akkor tudatosan egyek vagyunk azokkal a szellemi lényekkel és érzékfeletti folyamatokkal, ebben a térben találhatók. Ezek ekkor nemcsak teljes mértékben körülvesznek, hanem magukba is foglalnak minket. Természetesen ez a szellemi világ, lényeivel és folyamataival akkor is körülvesz és magába foglal minket, amikor itt vagyunk a Földön, amikor beszűkült tudatunkkal nem tudjuk érzékelni őket. Ebben a korszakban, éppen velük kapcsolatban kell a tudatosságunkat olyan módon és mértékben fejlesztenünk, hogy képessé váljunk befogadni és elfogadni azokat az

érzékefeletti lényeket és folyamatokat, melyek jelen pillanatban, itt a Földön még nem érzékelhetőek a számunkra. Valósnak és létezőnek kell elfogadnunk az érzékefeletti világokat, mert az nemcsak körülvesz minket, hanem a földi létezésünkbe is folyamatosan beavatkozik.

Ennek az átélése és elfogadása különösen fontos a számunkra, mert éppen ennek a korszaknak egyik jellemzője, hogy ebből az érzékefeletti világból, valamikor az ötödik Atlantisz utáni kor első harmadának végén, fizikai testben fog közöttünk megjelenni egy – az ember fejlődésének menetét ma is döntő módon meghatározó – hatalmas szellemi lény. Ez a lény a fizikai testben való inkarnációja után néhány évig emberként fog itt élni közöttünk a Földön. Ez egy egészen egyedülálló esemény a Föld fejlődésének történetében, és különleges élmény lesz azok számára, akik ezt tudatosan meg tudják élni!

Képzeljük csak el, hogy egy mai ember tudatának teljes birtokában láthatja a Földön élni és működni a világ sorsával és az emberiség jövőjével ilyen óriási mértékben összekapcsolt hatalmas szellemi lényt. Láthatjuk és megtapasztalhatjuk, hogy milyen az, amikor egy ilyen hatalmas szellem velünk egy időben itt van a Földön. Belegondolni is fantasztikus!

Ez valóban egy olyan egyedi és különleges lehetőség, ami a Föld egész története során mindössze három alkalommal adódott meg az emberiség számára. Még ezek között is ez lesz az első, amikor az ember tudatosan állhat szemben egy ilyen szellemi lényvel. Ha valaki ezt nem érti meg, vagy nem lesz képes átélni, hanem inkább mesének vagy fantáziálásnak tartja, akkor ez ettől függetlenül természetesen még meg fog történni. Viszont ennek az embernek a számára ez az esemény nem hoz semmit, ő nem tanul belőle.

Ahogy ez általában lenni szokott, a dolog azért nem ennyire egyszerű. Ugyanis nem olyan könnyű egy ilyen hatalmas lényvel együtt élni a Földön, mert ahhoz, hogy ez az esemény a mi fejlődésünket is szolgálja, megfelelő hozzáállást és képességeket kell az embernek kialakítania. Ezek szükségesek ahhoz, hogy az együttlétet a javunkra tudjuk fordítani.

Új tudatosság a gonosszal kapcsolatban

Feladatunk tehát van bőven ezzel az inkarnációval kapcsolatban. Nemcsak az, hogy tudatosságunk fejlesztésével képessé váljunk befogadni azokat az érzékfeletti lényeket is, akik jelenleg a fizikai síkon nem érzékelhetőek, de életünkbe és létezésünkbe mégis folyamatosan beavatkoznak, hanem van egy másik fontos feladatunk is. Rudolf Steiner szerint igen komoly feladatunk a jó és a rossz kérdésnek helyes megértése és értelmezése. Erről egészen pontosan azt mondja: „Az ötödik Atlantisz utáni kor (1413-3573) emberének, aki ennek a kornak még a kezdetén áll, az az egyik legfontosabb feladata, hogy a gonosz teljes problémáját felölelő területtel kapcsolatban újfajta tudatosságot alakítson ki. Azzal a gonosszal kapcsolatban, amelyik ebben a korban valamennyi létező formában meg fog jelenni az ember életében.”

Vagyis nem elegendő, ha a tudatosságunkat az érzékfeletti világok lényeiére is kiterjesztjük, hanem meg kell tanulnunk egy egészen új módon megközelíteni a jó és a gonosz problémáját. Sajnos szemmel láthatóan még nem tudunk megfelelő módon foglalkozni ezzel a kérdéssel. Azért nem tudjuk ezt a fontos feladatot mindennapjaink részévé tenni, mert ma még többnyire csak félelmet és gyűlöletet érzünk a gonosszal szemben. Ezt az érzést pedig azok a szellemi lények hozzák létre bennünk, akikkel kapcsolatban ma ez a feladatunk van, és ezzel az érzéssel éppen azt akarják megakadályozni, hogy a feladatot el tudjuk végezni.

Ezen két érzés – a félelem és gyűlölet – hatása alatt ugyanis a gonosz problémájának objektív, tényszerű megismerése egyszerűen nem lehetséges, mert ez a két érzés ellehetetleníti a valódi megismerést. Viszont ha sikerül megszabadulnunk a gonosszal kapcsolatos félelmeinktől, akkor rájöhethetünk arra, hogy ezt a szellemi erőt nem félni és gyűlölni kellene, hanem megismerni és felismerni. Amennyiben ehhez a felismeréshez eljutunk, úgy megérthetjük azt a szellemi igazságot is, hogy valójában nem létezik abszolút gonosz. Ezt Rudolf Steiner igen világos és egyértelmű szavakkal mondta ki: „Minden, ami a világtervben van, az jó. A gonosznak csak egy adott időszakon keresztül van létjogosultsága.”

Amikor ezoterikus körökben arról beszélnek, hogy ma minden és mindenki jó, és nevezünk meg a rosszat és a gonoszt, akkor bizony összekeverik a minket jelen pillanatban körülvevő világot és a Világtervet. Mert elfelejtik, hogy a gonosznak ebben az adott időszakban éppen hogy létjogosultsága és feladata van itt a Földön, azaz most velünk együtt élnek és hatnak a gonosz erők. Mert Rudolf Steiner ebben a fenti idézetben nem a mai világról, hanem a Világtervről beszél, ami természetesen két eltérő fogalom. A Világterv az nem azonos azzal, amit mi ma a világ alatt értünk! Tehát, a gonosz csak egy adott időszakban van velünk, emberekkel, és ez az időszak az emberiség fejlődésének történetében éppen az, amiben mi most itt élünk a Földön. Vagyis a gonosz működését a bőrünkön érezzük, és éppen ezért igen fontos ezt a

fogalmat nemcsak megismernünk, hanem működését is felismernünk. Ami egy rendkívül nehéz és embert próbáló feladat.

Most nem akarok azzal foglalkozni, hogy Steiner hogyan mutatja meg nekünk a gonosz működését és az emberrel való kapcsolatát, és ezt hogyan lehet a tér és a különféle idő fogalmak, illetve a tér – idő – örökkévalóság hármasságának megkülönböztetése által megérteni. Mindössze annyit szeretnék leszögezni, hogy az antropológiai szellemtudomány szerint a Világtervben az örökkévalóság szintjén van jelen az örök jó. Mivel a gonosz léte és működése az időhöz van kötve, ezért a gonoszról, mint örökkévalóról nem szabad, és nincs is értelme beszélni. Ugyanakkor a mai korban és a mi életünkben, vagyis az időhöz kötve, nem csak lehet, hanem kell is beszélni róla.

Azt az antropológiai szellemtudományos tanulmányainkból tudjuk, hogy az ellenerők vagy a gonosz erők az emberi fejlődés érdekében kaptak hatalmat a fejlődésnek ebben a szakaszában. Az ő feladatuk, hogy segítsenek az embernek szabaddá válni. A szabadsághoz pedig az embernek szüksége van arra, hogy saját belső motivációiból fakadó elképzelései és ebből eredő szabad tettei lehessenek. Ezért lett a világ úgy kialakítva, hogy ma a tudatos ember választani tudjon jó és rossz, szép és csúf, valamint igaz és hamis között. Ha ez a lehetőség nem állna a rendelkezésünkre és nem tudnánk szabadon választani pl. a jó és a gonosz között, akkor az ember soha nem válhatna szabaddá. Nem tudná sohasem megtanulni, hogy hogyan lehet a jót, szépet és igazat választani. Más szavakkal: Ha a mai életünkben nem lenne alternatívája a jónak, szépségnek és igaznak, akkor az ember sohasem válhatna szabaddá. Tudjuk, hogy a Jó, az Isteni, az nem kényszeríti az embert semmire, sohasem gyakorol semmiféle befolyást az emberre, mert a Jó az mindig a szabadság szellemében működik.

Ezzel szemben azok a szellemi lények, akik azt a nehéz feladatot magukra vállalták, és egy időre, mint ellenerők működnek itt a Földön, akiket ma gonosznak nevezünk, ők folyamatosan igyekeznek hatni az emberre, és az emberi tudatot befolyásukkal eltéríteni. Akár akarja ezt az ember, akár nem. Az, aki ma ennek az eltérítő befolyásnak a hatására a rosszat, a csúfat és a hamisat választja és követi, az nem szabad ember. Ő mindent egy általa még fel nem ismert és át nem látott kényszerítő erő hatására tesz. Egészen pontosan: az ellenerők befolyása alatt áll.

Sajnos tudatosságunk fejlődésében még nem vagyunk azon a fokon, hogy az emberek tömegesen meglássák és felismerjék ezeknek a bennük működő erőknek a befolyását az életükre és a döntéseikre, és saját belső motivációjukból válasszák a jót, a szépet és az igazat. Ezért nem vagyunk még szabadok. Az, amit ma megtapasztalunk, vagyis a választás szabadsága még csak az igazi szabadság előszobája, mert az igazi szabadság akkor kezdődik, amikor az ember az ellenerők befolyása alól kiszabadulva hozza meg döntéseit. Ennek alapján könnyen beláthatjuk azt, hogy milyen nagy hiba a gonoszt vagy az ellenerők bármilyen térnyerését elfogadni a világban, úgy ahogyan az ma egyre általánosabb. Az ember fejlődését meghatározó Világtervben az szerepel, hogy

tudatosságunkat odáig kell fejlesztenünk, hogy a rosszat és betegest soha ne szeressük, és soha ne tartsuk jónak. Ezért nem szabad sem örülni, sem pedig elfogadni, hogy ma a világban oly sokan a rosszat és a betegest választják, mert belső sugallatra úgy érzik, mintha ez lenne az egészséges és normális! Ezeknek a társainknak segítenünk kell, hogy tudatosságukat és megismerésüket odáig fejlesszék, hogy felismerjék magukban az ellenerők hatását, és ez a továbbiakban már ne tudjon érvényre jutni bennük.

Ugyanakkor nagy tévedés lenne ezekből a gondolatokból azt a következtetést levonni, hogy az ellenerők, vagy a gonosz ellen harcolni kell. Nem az ellenerőket kell legyőzni, hanem a tudatosságunkat és megismerő erőinket kell fejleszteni. Azok a szellemi lények, akik most az ellenerők szerepét vállalták fel, azok nemcsak a szabadabbá váló ember tanítómesterei, hanem igen sok hasznos és jó dolgot hoztak és adtak az emberiségnek. Ezekről az inkarnációik tárgyalása során még szó lesz.

Antropozófiai tanulmányainkból azt is láthatjuk, hogy a Világtervben és az örökkévalóban nincs jó és rossz ellentét, ott csak az igaz jóság létezik, aminek nincsen ellentéte. Ebből az következik, hogy aki most itt a Földön a gonoszt egyszerűen a jó ellentétének tekinti, az sajnos téved. Ennek a tévedésnek többnyire az az oka, hogy még nem alakult ki bennünk egy olyan átfogó tudatosság, amivel az örökkévaló jót meg tudjuk érteni. Ugyanakkor, aki a gonoszt egyszerűen a jó ellentétének tekinti, az nem tudja a jót sem igazán megérteni, és nem tudja helyesen értelmezni, így aztán nem lesz képes a Világterv szerinti örök jót sem felvenni a tudatába. Ez azért fontos, mert ahhoz, hogy az eljövendő ahrimani inkarnációt megérthessük, a tudatosságunkat egy olyan jó fogalom magasságába kell felemelnünk, mely a gonoszt is magába tudja foglalni.

Ugyanakkor Ahriman közelgő inkarnációjával kapcsolatban számos más, de azzal összefüggő kérdést is tisztázni kell. Hiszen Steiner azt mondja, hogy az emberiség történelmének és fejlődésének közel hat évezredes lefolyását csak akkor értjük helyesen, ha úgy fogjuk fel, hogy az egyik pólusán van a luciferi inkarnáció, középen a Krisztus-inkarnáció, a másik póluson pedig Ahriman inkarnációja. Vagyis valójában most nem egy, hanem három hatalmas szellemi lény földi inkarnációjának kérdéseivel kell foglalkoznunk.

A három inkarnáció

Ahriman inkarnációjával kapcsolatban Steiner megjegyzi, hogy ezt két másik inkarnációval kell összefüggésbe hozni, mert három hatalmas szellemi lény inkarnációja együtt alkot teljes egészet az emberiség fejlődésének történetében. Mert ahogyan megtörtént Lucifer inkarnációja a Krisztus előtti III. évezredben, ahogyan megtörtént Krisztus inkarnációja a Golgotai Misztérium idején, ugyanúgy megtörténik Ahriman nyugati inkarnációja is, valamikor a Krisztus utáni III. évezredben.

Rudolf Steiner közléseiből tudjuk, hogy a mostani Föld-fejlődés három nagy szellemi alakja közül elsőként Lucifer inkarnációja történt meg a Krisztus előtti 3. évezredben. Ekkor Lucifer, mint Huáng Dì, a „Sárga Császár” uralkodott Kr.e. 2696 és 2598 között, vagyis majdnem száz évig. A második Krisztus inkarnációja az idők fordulóján, és most jön a harmadik, Ahriman inkarnációja a Krisztus utáni 3. évezredben. Az emberiség fejlődéstörténete pedig csak akkor érthető meg, ha az emberiség ezt a három inkarnációt megérti, és ez a megértés az előfeltétele a krisztusi inkarnáció megértésének és jelentőségének felismeréséhez is.

Ez a három inkarnáció egyébként nemcsak időben jelenik meg bizonyos rendben, hanem földrajzilag is. Felölelik gyakorlatilag az egész Földet: a keletet, mert Lucifer Kínában inkarnálódott, a közepet, mert Krisztus Palesztinában inkarnálódott (ezt a területet már évezredekkel azelőtt is, mint a Föld középpontját éltek át az emberek) és a nyugatot, mert Ahriman Amerikában fog inkarnálódni. Ugyanakkor a három terület - a kelet, a közép és a nyugat - jelen esetben több, mint egy egyszerű földrajzi megjelölés. Ez a három földrajzi terület a három inkarnálódott szellemi lény által hozott impulzusok hatásának területét is megadja.

A Krisztus-inkarnáció, a Krisztus-impulzus áll tehát középen, ahogyan a krisztusi minőség jelenti a valódi közép-minőséget. Ez az impulzus majd középről sugárzik ki keletre és nyugatra. A fejlődés jelen szakaszában a Krisztus-impulzusnak a keresztény Európából, és az európai emberek által kellene a világba kisugároznia. Ez egy rendkívül fontos feltétel, és Rudolf Steiner szerint csakis ennek a megértése által leszünk képesek megérteni azt, amit a másik két lény az emberiségnek adott az inkarnációja által.

Középről nézve ugyanis a másik két lényt nem egyszerűen csak ellenerőknek, vagy gonosznak látjuk, hanem olyan szellemi lényeknek, akik az emberiség további fejlődéséhez nélkülözhetetlen impulzusokat hoztak le a Földre, abban az adott korban, amikor az inkarnációjuk megtörtént. Ebből következik, hogy az az inkarnáció, ami most előttünk áll, az is az emberiség javára és az ember fejlődésének érdekében fog megtörténni, és fontos impulzusokat hoz majd az emberiség fejlődési áramába.

Ahriman inkarnációjával kapcsolatban Rudolf Steiner kijelenti, hogy ezt a földi ember nem tudja befolyásolni, ez meg fog történni. Az időpontra vonatkozóan pedig azt mondja: „Ugyanúgy, ahogy megtörtént Lucifer hús-vér inkarnációja, ahogyan megtörtént Krisztus húsban való inkarnációja, pontosan így jön létre Ahriman inkarnációja is, egy olyan időpontban, amikor a Krisztus utáni 3. évezred szinte még el sem kezdődött.”

Az emberiség fejlődéstörténetében tehát három fontos inkarnációt kell megismernünk. Ezen inkarnációk sora szépen bemutatja számunkra az emberiség tudatosságának fejlődését is, azt, hogy hogyan lett az ember a világban körülötte zajló szellemi eseményekkel kapcsolatban is egyre tudatosabb. Ennek a fejlődésnek a vizsgálója pedig most következett el. A harmadik inkarnáció lesz az, amely lehetőséget ad a számunkra, jelen pillanatban itt a Földön élő emberek számára, hogy egy ilyen hatalmas szellemi lénnel tudatosan együtt éljünk és együtt legyünk jelen a fizikai síkon.

A következőkben tekintsük át ezt a három fontos inkarnációt, és ezek jellemzőit.

Lucifer inkarnációja

Rudolf Steiner Luciferrel kapcsolatban azt mondja, hogy ő az a szellemi hatalom, amelyik felébreszti az emberben a rajongás erőit, minden hamis misztikus erőt, mindazokat az erőket, melyek az embert saját maga és a való világ fölé akarják emelni. Úgy is lehet mondani, hogy mindazt, ami pszichológiailag bizonyos fokig rendetlenné akarja tenni az embert, hogy aztán kifordítsa önmagából és elszakítsa a valóságtól.

Ha ezt az inkarnációt vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy az akkor élő emberek számára ez a tény teljesen ismeretlen volt, az emberiség gyakorlatilag átaludta az egészet. Csupán a beavatottaknak egy kis köre tudta, hogy mi készül, és azt, hogy miről is van szó. Steiner leírása szerint ez a fontos esemény a III. évezred elején, valahol Ázsia keleti részén történt. Egy akkori előkelő ázsiai családban megszületett egy gyermek, aki a misztériumok ceremóniaszolgálatának környékén nőtt fel. A körülmények úgy alakultak, hogy ez a gyermek akadálytalanul részt vehetett ezeken a szertartásokon, mert a misztériumi főpapok egyfajta belső inspirációt éreztek arra, hogy megengedjék ennek a gyermeknek a részvételt. Amikor ez a gyerek tizennégy éves lett, megtestesült benne az a szellemi lény, akit Lucifernek hívnak. Amikor körülbelül negyvenéves lett, akkor egy figyelemre méltó esemény történt, amiről azonban a beavatottakon kívül senki sem tudott.

Ekkor megmutatkozott az, amit a misztériumi papok bizonyos fokig prófetikusan előre láttak, hogy ez az ember, aki az egyik kelet-ázsiai misztérium központban nőhetett fel, hirtelen emberi ítélőképességgel kezdte felfogni annak az értelmét, ami az emberek számára korábban csak a misztériumok kinyilatkoztatásaival volt lehetséges. Ez azt jelenti, hogy Lucifer egy olyan emberi testben volt jelen, amely elsőként tudta itt a Földön kifejleszteni és használni az emberi értelem szerveit. Ennek eredménye lett az az ősbölcsesség, ami aztán széles körben elterjedt a keleti világban, és az Atlantisz utáni harmadik korszak emberi kultúrájának az alapjául szolgált. Vagyis ez az ősi kultúra ebből a Luciferi inkarnációból származik. Lucifernek ebből a hús-vér inkarnációjából indult ki az is, amit a kereszténység előtti pogány kultúrának nevezünk, ami az első keresztény évszázadokig még élt, és egészen erősen hatott a görög időkig. Bár Lucifert általában, mint ellenerőt nevezzük meg, és egy bizonyos fokú szembenállást és ellenérzést is jelent, de ezek miatt nem szabad erről a luciferi kultúráról elítélően beszélni.

A luciferi bölcsesség, az emberiség számára az akkori fejlődési szakaszában rendkívül hasznos volt, és világosan felismerhetően nemcsak a görög kultúrában, hanem még az egyiptomi és a babiloni kultúrában is megjelent. Ez a luciferi hatás határozott meg bizonyos módon mindent, amit az emberek az akkori időkben gondolhattak, kitalálhattak, akarthattak. És amikor a Földön bekövetkezett a Golgotai Misztérium, akkor lényegében ez a luciferi bölcsesség tette lehetővé, hogy az emberek felfogják a Golgotai Misztériumot.

Az a tény, hogy a Sárga Császár fizikai testében Lucifer volt az első, aki itt a Földön ki tudta fejleszteni és használni tudta az emberi értelem szerveit, életének számtalan eseményében és az emberi kultúrára gyakorolt hatásában is jól megfigyelhető. Egész élete alatt ugyanis folyamatosan és fáradhatatlanul munkálkodott, elsősorban azon, hogy minél könnyebbé, kényelmesebbé tegye az emberek életét. Rengeteg új dolgot hozott létre, változtatott meg és fejlesztett ki.

Ő volt az, aki kidolgozta az u.n. „kútföldek” rendszerét, és ezzel nem csupán a földművelésnek, hanem magának a kínai civilizációnak az alapjait is megvetette. Ennek az volt a lényege, hogy egy adott földterületet kilenc egyenlő részre osztottak fel és ez nyolc család birtokában volt, és a nyolc család maga művelte meg a saját parcelláját. De a középső parcella közös használatban volt, és ezen a középső területen helyezkedett el a kút, ami az életadó víz forrása volt és kiemelten fontos szerepet játszott a régi kínai földművelésben.

Az ő nevéhez fűződik a hagyományos kínai fegyverek elkészítése, a felső és az alsó ruházat kidolgozása és elkészítése, és ő tanította meg a népét, hogy hogyan kell házakat és palotákat építeni, hogyan kell megszelídíteni az állatokat, és hogyan kell megművelni a földeket, és termesztetni a táplálékként szolgáló gabonaféléket. Ugyancsak ő tanította meg az embereket harangot és bronzot (üstöt) önteni, kutat fűrni, szekeret és csónakot ácsolni. Ő készített először hangszereket, és a hagyomány az ő nevéhez kapcsolja a növények gyógyító tulajdonságainak felismerését, a gyógyítás, a kínai orvoslás kezdeteit. Ugyancsak a kínai hagyomány szerint a Sárga Császár egyik segítő társa alkotta meg a kínai írásrendszert, míg egy másik segítő társa pedig a naptárt. Első felesége, Lei-cuLei-zu nevéhez kapcsolódik a selyemhernyó-tenyésztés, a selyemszövés és a selyemkészítés felfedezése.

Mindezek eredményeképpen az akkori Kína a világ egyik legcivilizáltabb területévé vált, és az ott kialakuló kultúra megtermékenyítően hatott a többi kultúrára is.

Huáng Dì, a „Sárga Császár” volt az az ember, akiben Lucifer élt itt a Földön, és uralkodott majdnem 100 évig, a Krisztus előtti 2696-tól egészen 2598-ig.

Krisztus inkarnációja

A második, az emberiség fejlődése szempontjából jelentős inkarnáció, ami pontosan a kettő között középen áll, Krisztus inkarnációja volt. Rudolf Steiner a GA 193-ban ezzel kapcsolatban a következőket mondja: „Nos, jóval több, mint kétezer évvel ez után a luciferi inkarnáció után történt a Golgotai Misztérium. Azt mondhatjuk: Az emberek, akik között elterjedt a Golgotai Misztérium impulzusa, még teljesen át voltak hatva azzal, amit a luciferi impulzus vitt be a gondolkodásukba, érzésükbe, érzületükbe. És most egészen más természetű dolog került a civilizált emberiség fejlődésébe, a Krisztus-impulzus. Gyakran beszéltünk arról, mit is jelent ez a Krisztus-impulzus a civilizált emberiségen belül. A Krisztus-impulzust - ezt ma csak megemlítem - olyan lelkek vették fel, amelyek természetét ma jellemeztem. Azt mondhatnánk: A Krisztus-impulzus bevilágított abba, amit az emberiség legjobbként kapott Lucifertől. És az első keresztény századokban úgy fogadták be a Krisztus-impulzust, hogy azt mondhatjuk: Az emberiség azzal értette meg Krisztust, amit Lucifertől kapott. Az ilyen dolgokat elfogulatlanul kell szemlélni, különben nem tudjuk valóban megérteni a Krisztus-impulzus befogadásának különleges természetét az első századokban.”

Ezt az inkarnációt tehát már nem aludta át az emberiség úgy, ahogyan korábban a luciferit, hiszen készültek róla feljegyzések, és maradtak ránk dokumentumok. De mégis, amikor ez az inkarnáció zajlott, különös tekintettel a golgotai eseményekre, akkor azok, akik ott voltak, és az eseményeket átéltek, még nem voltak képesek teljes tudatossággal jelen lenni, és az események jelentőségét csak egy álomszerű tudattal tudták felismerni. A tanítványok csak a golgotai eseményeket követő napokban, mintegy álmából ébredve ismerték fel, és értették meg az események jelentőségét és jelentését, a hívők pedig még a mai napig is mintegy álmvilágban, alvó tudatosságban élik meg ezt az eseményt. Tehát, míg az első inkarnációt teljesen átaludta az emberiség, addig a második esetében az emberek egy álomszerű állapotban éltek meg a történetet.

A luciferi inkarnáció nyomán kialakult kultúra egyoldalúságát Krisztus inkarnációja megszüntette, és ez erős impulzust adott az európai kultúra kibontakozására. De a Kr. u. 15. század közepétől, amikor már működni kezdtek az emberi egyéniséget és személyiséget kialakító impulzusok, azok az erők is működni kezdtek, amelyek egy másik érzékfeletti lény, Ahriman inkarnációját készítik elő. Tehát ahogy a luciferi impulzus egyre inkább eltűnt az emberek lelkéből, az emberek egyre kevésbé voltak képesek helyesen magukba fogadni a Krisztus-impulzust.

Erről az inkarnációról most nem kívánok többet mondani, hiszen a Krisztus-inkarnáció, mint a Föld és az emberiség fejlődésének tulajdonképpen értelme, egy szinte kimeríthetetlen téma, és ennek tárgyalása már meghaladja jelen előadás kereteit.

Rudolf Steiner által fából faragott szobor: Az Ember Repräsentáns

Ahriman inkarnációja

Ehhez a két inkarnációhoz, Luciferéhez az ősi időkben, és Krisztus inkarnációjához az idők fordulóján, a nem is oly távoli jövőben jön még egy harmadik is. Ez annyira közel van, hogy Steiner szerint nyugodtan mondhatjuk, hogy a jelenkor eseményei lényegében már úgy alakulnak, hogy előkészítsék ezt a harmadik inkarnációt. Tehát az, ami most készül elő, és a közeli jövőben egészen biztosan meg fog jelenni a Földön, az Ahriman valódi inkarnációja.

Ahriman egyébként az a szellemi hatalom, amely az embert józanná, prózaivá, megcsontosodottá és intellektuálissá teszi, vagy az embert a materializmus babonájába löki. Miközben az emberiség fejlődése során az emberi lélekben egyre inkább gyengültek a luciferi hatások, az emberek egyre kevésbé voltak képesek valóban és helyesen magukba fogadni a Krisztus-impulzust. Ennek következtében a modern korban egyre erősebbé váltak, és a jövőben még erősebbek lesznek azok a hatások, amit az antropológiában ahrimani impulzusnak nevezünk. Ez az impulzus ahrimani érzékfeletti lényektől ered, de egészen más érzékfeletti lényektől, mint amilyen a Krisztus-lény, vagy mint amilyen a luciferi lény. Bár Ahriman is érzékfeletti lény, de mégis inkább azt kellene mondanunk, hogy egy érzék-alatti lény, aki az Atlantisz utáni ötödik korszakban lett hatalmas és lesz napjainkban egyre hatalmasabb. Sőt, ha alaposabban szemügyre vesszük az utóbbi évek zűrzavarát, nyugodtan mondhatjuk, hogy az embereket ezek az ahrimani lények taszították abba a zűrzavarba, amiben ma a világ található.

Ahriman inkarnációjában az a sajátságos, hogy hosszú ideje készülnek rá az ahrimani hatalmak, és úgy manipulálják vagy készítik elő az emberiség fejlődését, hogy ha majd Ahriman emberi alakban megjelenik a nyugati civilizációban, amiről Steiner sajnos azt mondja, hogy „az akkor már a mi felfogásunk szerint alig lesz civilizációnak nevezhető” - akkor az emberiség könnyen Ahriman rabja lehessen.

Mikor fog ez az esemény megtörténni? Erre vonatkozóan az előadás elején idézett Steiner előadásokban nem találunk pontos dátumot. Mindössze egy rövid félmondatban utalt egyszer arra, hogy „Ahriman mindent el fog követni, hogy inkarnációját a 3 x 666-os évre, azaz 1998-ra előrehozza.” Ezek alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy az Ahrimant hordozó fizikai test megszületése valamikor az ezredforduló környékén történhetett meg.

Mivel az ahrimani inkarnáció a krisztusi inkarnációval azonos módon játszódik majd le, vagyis a hordozó test 30 éves korában Ahriman megtestesül abban a testben, és csak ezt követően jelenik majd meg a nyilvánosság előtt az a lény, akiben már ő él. Ez az esemény Steiner szerint egy nagy csinnadrattával beharangozott esemény lesz. Ezek alapján valószínűleg nem tévedünk nagyot, ha azt várjuk, hogy valamikor 2030 körül

lesz az az időszak, amit Rudolf Steiner így jellemzett, hogy „amikor a Krisztus utáni harmadik évezred szinte még el sem kezdődött.”

Most tehát itt állunk a harmadik inkarnáció előtt, és közvetlenül megéljük a már javában folyamatban lévő előkészületeket. Rudolf Steiner szerint ez az ahrimani hatalom a szellemi világból készíti elő a saját földi inkarnációját, vagyis Ahriman közvetlenül is dolgozik a saját következő inkarnációjának előkészítésén, és amit lehet, azt meg is teszi annak sikere érdekében. Az előkészületek azért folynak, hogy a legnagyobb mértékben félrevezethesse és megkísérthesse az embereket itt a Földön. Ami valószínűleg nem is lesz olyan nehéz, hiszen ha körülnézünk magunk körül, akkor azt láthatjuk, hogy az emberek gyakorlatilag semmit sem tudnak Ahrimanról, és még ennyit sem tudnak közelgő inkarnációjáról. Csupán bizonyos titkos társaságok, okkult testvériségek körében ismert a közelgő inkarnáció ténye. Ők, különösen az ahrimani testvériségek, természetesen már készülődnek is, és megtesznek mindent, amit lehet annak érdekében, hogy Ahriman inkarnációja a számára megfelelő módon történhessen meg, és sikeres legyen itt a Földön.

Ahrimannak emberi alakban egyszer meg kell jelennie a Földön, mert az embernek a földi fejlődési folyamatában őt és hatalmát is meg kell ismernie. Ezzel kapcsolatban csak az a fontos, hogy hogyan készül fel az emberiség erre az eseményre: mert ezek az előkészületek döntenek el azt, hogy az egész emberiség, amely ma civilizáltnak nevezi magát, Ahriman követőjévé válik, vagy pedig ellent tud állni neki. Vagyis a mi oldalunkon a felkészülés a fontos. Steiner ezzel kapcsolatban arra figyelmeztetett, hogy az sajnos nem segít, ha ezekkel a dolgokkal kapcsolatban illúziókba ringatjuk magunkat, és megpróbálunk elmenekülni a valóságtól. Mert az illúziók és az, hogy nem akarjuk komolyan venni a dolgokat, éppen az az eszköz, amit az ahrimani erők arra használhatnak, hogy elaltassák az embereket, és amikor majd Ahriman emberi alakban megjelenik a Földön, akkor minél több követője legyen. Éppen az hajtja Ahriman inkarnációjának malmára a vizet, hogy az emberek nem foglalkoznak a legfontosabb igazságokkal, mert így nem lesznek képesek a legteljesebb éber tudatossággal fogadni, és teljes tudatossággal megélni Ahriman földi megtestesülését.

Rudolf Steiner ugyanakkor azt mondja, hogy ez az inkarnáció csak akkor tudja az ember és az emberiség fejlődése számára a pozitív hatását kifejteni, ha az inkarnációt a lehető legtöbb ember lesz képes teljes, mégpedig a valódi megismerés és megértés erői által átítatott tudatossággal átélni! Nem szabad megismétlődnie sem az alvásnak, sem pedig az álomszerű tudati állapotnak, mert ha ez ismét megtörténik, akkor az emberek az ahrimani inkarnáció külsődleges hatásait fogják csak megélni és átélni. Amennyiben ennek a hatalmas szellemi eseménynek a gyökereit és szellemi tartalmát nem leszünk képesek felismerni, akkor ez a tény igen káros hatással lesz az emberiség további fejlődésére. Tehát Ahriman inkarnációjával kapcsolatban az alapkérdés ma az, hogy lesznek-e és ha igen akkor hányan olyan emberek, akik képesek megfelelően viszonyulni hozzá földi megtestesülése során, és képesek lesznek-e felismerni őt?

Ahhoz, hogy az ember az ehhez szükséges éber tudatosságot ki tudja fejleszteni magában, arra volt szükség, hogy még időben, jelen esetben már a múlt század elején, tudomást szerezzen erről az inkarnációról. Mert ez adja meg a lehetőséget és az elegendő időt arra, hogy az ember fel tudjon készülni az inkarnációra, és folyamatosan megismerésének és akarati szférájának fejlesztésén munkálkodva ki tudja fejleszteni magában az események érzelmektől mentes tiszta megismerésének képességét. Ezáltal válik ugyanis képessé arra, hogy a világban zajló egyes események mögött felismerjen bizonyos szellemi lényeket, illetve ezen szellemi lények hatását. Amennyiben Ahrimant ilyen emberek fogadják a Földön, akkor az ahrimani inkarnáció nem lesz káros hatással, hanem éppen ellenkezőleg, az emberiség tanulni tud majd belőle. Ebben az esetben az ahrimani inkarnáció nem valami rossz dolog lesz, hanem valami olyan, ami hozzájárul az emberiség fejlődéséhez.

Ezzel a kérdéssel nem csak Rudolf Steiner foglalkozott ilyen behatóan. A Gonosznak a Földön való megjelenését, uralkodását, és ennek jellegzetes eseményeit a Biblia is igen részletesen tárgyalja a Jelenések Könyve 13. versében. Ez a vers azokat az eseményeket, melyeket Steiner szellemtudományos kutatások eredményeként közölt velük, a maga speciális nyelvén írja le. Álljon itt egy részlet ebből a versből: „Jel 13.13 - Nagy csodajeleket vitt végbe, még tüzet is bocsátott le az égből az emberek szeme láttára. Jel 13.14 - A föld lakóit megtévesztette a csodajelekkel, amelyeket a vadállat előtt véghezvihetett. Rávette a föld lakóit, hogy emeljenek szobrot a vadállatnak, amelyet a kard megsebzett, de felgyógyult. Jel 13.15 - Hatalmat kapott, hogy lelket leheljen a vadállat szobrába, hogy megszólaljon a vadállat szobra, meg hogy megölje azokat, akik nem borulnak le a vadállat szobra előtt”. (A teljes 13. vers a füzet végén a Függelékben van elhelyezve.)

Ma a rossz, a csúnya és a hamis olyan világméretű térnyerésének vagyunk a szemtanúi, amit korábban még soha nem láttunk a Földön. Joggal állapíthatjuk meg, hogy azok az események, melyek 1998 óta, természetesen mindig emberek által, történtek a világban, Ahriman erős kézjegyét tartalmazzák és ez a tendencia az elkövetkező években várhatóan még csak erősödni fog. Majd a 2030 körüli években lesz várható, hogy az inkarnációra felkészített és már megszületett fizikai test tulajdonosa – ahogyan ezt Jézus is megtette Krisztus számára – fel fogja ajánlani a testét Ahriman számára és várhatóan 3 éves földi inkarnációja ezzel kezdetét veszi majd. Ezzel az eseménnyel kapcsolatban a Jelenések Könyve a 13.5-ben a következőket mondja: „Gögös, káromló szája volt, és hatalmat kapott, hogy negyvenkét hónapig jártassa”.

A következőkben nézzük meg, hogy mi jellemzi majd ezt az inkarnációt.

Rudolf Steiner által fából faragott Ahriman fej

Hogyan zajlik le ez az inkarnáció?

Rudolf Steinertől tudjuk azt is, hogy Ahriman úgy fog egy emberi lényben inkarnálódni és megjelenni a Földön, mint az emberiség nagy jótevője. Valaki, aki megmenti az emberiséget a nélkülözéstől és elégedetté, boldoggá teszi az embereket. Valószínűleg valamilyen - az egész Földet átfogó - jótekonysági tervet fog meghirdetni, egy teljesen racionális és mindenki számára érthető programot. Hivatkozott előadásában Steiner azt mondja: „Ha egy megfelelő időpontban Ahriman inkarnálódik nyugaton, akkor egy nagy szellemi iskolát fog alapítani, amiben grandiózus varázslatokat hajtanak majd végre. Az embereket pedig ezen varázslatokon keresztül nagy tömegben fogja tisztánlátóvá tenni.”

Érdemes összevetni ezt a képet a Harry Potter regényekkel, melyek tartalma teljes mértékben megfelel Steiner előjelzésének, és nem véletlenül sokan az ahrimani inkarnáció egyik előkészítésének tekintik. Ezt a regényt minden fiatal elolvasta, és így a felnőttkorukban egy a világban megjelenő valódi varázsló nem is lesz már olyan idegen. A könyv keletkezésének körülményei is egy ahrimani inspirációra utalnak, ugyanis J. K. Rowling, a könyv szerzője, 1990 nyarán sokat utazott a Manchester és London között járó vonaton; az egyik ilyen út alkalmával elaludt – mivel a vonat sokat késett – és mire felébredt, az egész történet kristálytisztán megszületett a fejében.

Ahriman tehát egy szellemi iskolában, és grandiózus varázslatokon keresztül azt fogja adni az embereknek, amit a tisztánlátás elérése érdekében addig csak igen sok erőfeszítéssel és komoly iskolázással lehetett elérni. Gondoljuk csak el, hogy ez mennyire kényelmes lesz. Az embereknek szinte semmit sem kell tennie annak érdekében, hogy a szellemi látást megszerezze, és ráadásul nyugodtan élheti tovább a maga megszokott materialista életét. Semmiféle belső változás vagy fejlődés nem szükséges! Ahriman ebben a szellemi iskolában megmenti az embereket azokról az erőfeszítésektől, amit az érzékfeletti világokba való belépés érdekében korábban tenniük kellett. „Így válnak az emberek Ahriman zsákmányává azáltal, hogy nem saját erőfeszítéseik árán szerzik meg azt, amit Ahriman hajlandó és képes lesz nekik ajándékként megadni.” – mondja Rudolf Steiner. „Nem lehetne rosszabb tanácsot adni az emberiségnek, mint ezt: 'Maradjatok csak olyanok, amilyenek vagytok! Ahriman majd tisztánlátóvá tesz benneteket, ha akarjátok. És akarni fogjátok, mert Ahriman hatalma nagy lesz.' Mindennek pedig az lesz a következménye, hogy Ahriman megalapítja királyságát a Földön. Minden megsemmisül, amit az emberi kultúra eddig létrehozott és hatni kezd minden veszedelmes, sőt végzetes irányzat, amit a mai emberiség öntudatlanul hordoz magában.”

De, ahogyan ez várható, még ebben is lesz egy kis csavar, melyről az inkarnáció jellemzői között fogok beszélni. (6./ Ahriman és az éteri tisztánlátás.)

Mi jellemzi Ahriman inkarnációját?

Azt már láttuk, hogy ez a hatalmas szellemi lény bizonyos szellemi irányzatokon keresztül már jól előre formálja és előkészíti az emberi gondolkodást elkövetkező inkarnációjára. Az a hatás, amit ennek során az emberekre és az emberi gondolkodásra kifejt, a világban szellemi áramlatok formájában jelenik meg. Ezekkel az áramlatokkal az a célja, hogy az emberek fejében a földi világból egy olyan materialista világot csináljon, melyben nincs helye a szellemi lényeknek és a szellemi folyamatoknak. Egy ilyen illúzióban élve az emberek az igazat egy hamis képpel helyettesítik, és ezt a hamis illúziót tartják igaznak. Egy ilyen materialista illúzióban élő emberiség számára már nem léteznek szellemi lények, és nem léteznek szellemi lényektől származó hatások sem. Ezzel olyan irányba tudja befolyásolni az emberi gondolkodást, ami az ő inkarnációjának sikerét segíti elő.

Ezek a szellemi irányzatok napjainkban nemcsak mindenki által megismerhetőek, hanem a mindennapi életünk részét képezik. Mert mindenkit elérnek és mindenkire hatnak, aki jelenleg a Földön él. Az egyetlen különbség mindössze abban van, hogy ki hogyan reagál rájuk, azaz kinél milyen hatást tud elérni, kit milyen mértékben sikerül a befolyása alá hajtani. Ez pedig egyedül attól függ, hogy ki hogyan készült fel erre az inkarnációra. Így aztán amíg az egyik ember beleesik ebbe a csapdába, és Ahriman befolyása alá kerül, mert nem volt képes felismerni egy szellemi áramlatban az ahrimani hatást, addig egy másik ember felismeri az ahrimani hatásokat és ezért nem engedti ettől befolyásolni magát.

Rudolf Steiner részletesen elmondja, hogy melyek azok a szellemi hatások, melyek aztán szellemi irányzatokként jelennek meg a Földön, és Ahriman inkarnációjának előkészítését szolgálják. Annak érdekében, hogy mi is megismerhessük ezeket a szellemi hatásokat és irányzatokat, amelyekkel Ahriman dolgozik, hogy a befolyása alá vonja az embereket és az emberi gondolkodást, a következőkben összefoglalom a legfontosabbat.

1./ A materialista kozmosz-szemlélet

Az első terület, ahol Ahriman befolyásolja az embereket, és szeretné úgy letompítani őket, hogy már ne a valóságot lássák, az a modern ember kozmosz-szemlélete. Mindent megtesz annak érdekében, hogy az emberek a kozmosz megismerésében és a csillagvilág törvényszerűségének és működésének leírásában csak a matematikát és a mechanikát fogják fel. Ezt úgy éri el, hogy kihasználta a modern emberek lelkében élő ellenérzést a lélek és szellem iránt, és erre építve térítette el a gondolkodásukat. Az így eltérített gondolkodás nyomán egy általános mechanikus világszemlélet jött létre, és ezt Ahriman igyekszik minden erővel az egész kozmoszra is kiterjeszteni. A tudományos életben és a hétköznapi életben mára ez a befolyásolás olyan sikerrel járt, hogy a XX. század végére a kozmosz teljesen materialista szemlélete általános és elfogadott lett.

Napjainkban az ebben gyökerező téves megközelítés terjed el a világban, a tudományos életben és a hétköznapi életben egyaránt, és ma mindenki úgy gondol a bolygókra, mint egyszerű fizikai testekre, melyekre az ember egy űrhajóval csak úgy leszállhat. Az a gondolat, hogy a bolygók és a szellemi lények között bármiféle kapcsolat lehetséges lenne vagy akár van, az mára már teljesen eltűnt az emberek gondolkodásából.

Ezzel napjainkra Ahrimannak sikerült elérnie azt, hogy ha egy XXI. századi ember felpillant a Földről a csillagos égre, akkor már csak állócsillagokat, napokat, bolygókat, üstökösöket lát. Olyan fizikai objektumokat, melyeket matematikával és mechanikával követni és modellezni tud. Így aztán sikerült azt a világot, ami a Földet körülveszi, legalábbis az emberi gondolkodásban, megfosztani a szellemtől, a lélektől, sőt még az élettől is. Mert az, ami ma a tudomány nagyjainak tanítása nyomán bejut az emberek tudatába, már egy halott világot ábrázol, és egyáltalán nem veszi figyelembe azt, amit az előadás elején is bemutattem, vagyis azt, hogy a tizenkét állatövi jegy által határolt kozmikus teret (és a teljes Kozmoszt) szellemi lények és az ő általuk létrehozott érzékfeletti folyamatok töltik ki. Azok az érzékfeletti lények, akik a Földön inkarnálódott emberiség társai és együttműködő partnerei.

Talán ebből érzékelhető az a hatalmas különbség aközött, ahogyan az ember az egyiptomi időkben, de még a görög időkben is az egész kozmoszt érezte és látta, és aközött, ahogyan napjainkban, de valójában már az újkor kezdete óta látja és érzi. Még el tudjuk képzelni, hogy mennyire más volt az, ahogyan a régi időkben az ember felnézett az égre és a csillagokra, mint az, ahogyan azt mi tesszük. Egy egyiptomi ember látta és érzékelte az egész érzékfeletti világot, és az egész kozmosz részének, tagjának érezte magát. Sőt, azt is tudta, hogy benne olyan erők hatottak, amelyeket ő ott a kozmoszban, a csillagokban lát és érzékel. Az egyiptomi ember nemcsak élőnek érezte a kozmoszt, hanem lélekkel és szellemmel áthatottnak is, és a tudatában élt valami a kozmosz szellemi lényéből, a kozmosz lelkiségéből, a kozmosz életéből. Ez az, ami Ahriman befolyása nyomán a III. évezred elejére végletesen eltűnt az emberből.

Ugyanakkor van ennek az ahrimani hatásra létrejött helyzetnek még egy érdekes árnyoldala is. Azt Rudolf Steiner kutatásaiból tudjuk, hogy a mai ember csak akkor él ebben a halott és tudományosnak tekintett világkép illúzióban, amikor ébren van. Este, amikor elalszik, a tudatalatti mélységekből előjön az igazi kép, az, melyet nappali tudata a hamis képpel elnyom és eltakar. Alvás közben tehát megjelenik bennünk a valódi, az igaz kozmosz képe, mert az emberi lélekben örökké ott él a tudás az igazságról. A két kép közötti ellentmondás: az igaz és hamis közötti feszültség aztán egy komoly diszharmóniát hoz létre az emberi lélekben, melyből levezethető a modern kor sok nagy ellentmondása. Napjaink káoszában és problémáiban többnyire az a diszharmónia jelenik meg, ami a lélekben élő igaz tudás és a tudomány által tanított hamis materialista világkép között feszül.

Rudolf Steiner ezzel kapcsolatban arra figyelmezteti hallgatóit, hogy ennek ellenére nem szabad elvetni azt a nagyszerű és hatalmas tudást, amit Galilei és Kopernikusz adott az emberiségnek. Csak azt kell látnunk, hogy ez még nem az abszolút igazság. Ez csak a világmindenség egy lehetséges nézőpontja, amit az ember jelen tudati állapotában és Ahriman inspirációjának hatására felismerni képes. Csak akkor járunk el helyesen, ha tudjuk, hogy mindaz, amit az ember ebben a puszta világ-matematikában, ebben a materialista világsémában és ráadásul teljesen gépiesen, mint tudást magába befogad, az nem az abszolút igazságot adja neki. Hanem csak a világmindenség egyfajta illúzióját. Ahriman, hogy az inkarnációját a lehető legsikeresebbé tegye, azt szeretné, hogy az emberek megerősítsék magukat ebben a hamis illúzióban, abban, amit ma egyébként tudományos megközelítésnek neveznek, és semmi esetre se jöjjenek rá arra, hogy ez az egész tudományos elmélet csak egy részigazság, egy illúzió. Ezért aztán Ahriman jól megtanítja az embereket matematikára és mechanikára, de nem tanítja meg nekik azt, hogy azok az elméletek, melyek a kozmoszt matematikai alapokon és mechanikai modellekkel szemlélik, azok csak illúziókat adnak és hoznak létre.

De nem szabad sem kerülni, sem pedig hibáztatni a modern tudományt, mert az embernek meg kell ismerni az anyagi világot! Mindent meg kell ismerni az anyagról, és ebben a mai modern tudomány hatalmas eredményeket és óriási sikereket ért el. Ezt csodálattal kell nézni, és meg kell hajolni azon eredmények előtt, melyeket az emberi értelem elért. De mindezt annak a teljes tudatában kell tenni, hogy minden pillanatban világosan tudjuk: ezzel csak egy illuzórikus megismeréshez jutottunk el, egy olyan megismeréshez, illuzórikus állapothoz, ami az emberiség fejlődésében egy szükséges állomás. Egyáltalán nem azzal óvjuk meg magunkat Ahrimantól, hogy megtagadjuk a modern tudományt és eredményeit. Védekezni ez ellen csak azzal tudunk, hogy a valódi formájában és teljes tartalmában megismerjük ezt a külső illúziót a világmindenségről, és közben tudjuk, hogy erre a külső illúzióra – a saját fejlődésünk érdekében – szükségünk van. Ezért soha ne vonjunk le hamis következtetéseket abból, amit Steiner a materialista fejlődéssel és megismerési úttal kapcsolatban mondott.

Steiner egy példával be is mutatta a hallgatóságának, hogy mit is értett az alatt, amikor azt mondta, hogy az antropológia nem azt kívánja, hogy ha látunk valahol egy gyönyörű szivárványt, akkor azt akarjuk, hogy az tűnjön el a szemük elől, csak azért, mert mi azt fényillúziónak ismertük meg. Nem szabad az anyagi világ tényeit megtagadni és magunkban azt mondogatni: „ez egy maja – tűnjön el”, ahogyan ezt sok, különösen keleti szellemi iskola teszi és tanítja. Amit tennünk kell, az két lépésből áll. Először csodáljuk meg a fizikai jelenséget, jelen példában a szivárványt, de utána azonnal lépünk tovább, mert soha sem fogjuk megérteni, hogy mit is látunk valójában, ha nem látják át annak illuzórikus jellegét. Azután, ha ezt az illúziót a maga fizikai valójában megismertük, akkor azt, amit látunk, a szellemi tanulmányainkból, a szellemi kutatásunkból vagy az antropológiai ismereteinkből származó valódi szellemi tartalommal nekünk kell megtöltenünk. Ekkor és csakis ekkor tudunk az illuzórikus

valóságtól felemelkedni az igazi valósághoz, ha a fizikai, az anyagi világ tényeit mi magunk töltjük meg szellemi tartalommal.

Természetesen így van ez mindennel, mert amit a képzeletünk a világról a mai modern tudománytól kap, az mind csak illúzió, és nekünk kell ezt a jelleget felismerni és saját belső erőfeszítéseink árán az illúziót az igazi valósághoz felemelni. Ezzel egyben neveljük és fejlesztjük is magunkat, miáltal végül eljuthatunk a világ valóságához. Ugyanakkor ezzel a belső munkával felvértezzük magunkat az ahrimani szellemi befolyás, és Ahriman inkarnációjának káros hatásai ellen.

2./ Az intellektuális, materialista gondolkodás előretörése

Ahriman persze nem csak a csillagászat területén tesz meg mindent annak érdekében, hogy elrejtse az emberiség elől azt a tényt, hogy a mai intellektuális-rationális tudomány és okos elméletei csak egy nagy illúziót adnak a világról. Hiszen akkor érheti el inkarnációjával a legnagyobb sikert, akkor arathatja a legnagyobb diadalt, ha az a tudományos materialista babona, amit ma mindenki folyton ismételtet, amin ma a fiatalokat felnevelik, ami ma a modern ember életmódjának alapja lett, az akkor is uralkodó szellemi irányzat lenne, amikor ő, Ahriman nyugaton emberként a világra jön.

Ennek az eszköze, hogy egyre jobban és jobban terjeszti az emberek között a pusztán intellektuális, materialista gondolkodásra alapozott elméleteit, szellemi irányzatait. Azt láthatjuk, hogy ez olyan sikerrel valósul meg, hogy a XXI. század elejére a mennyiségi szemlélet végletesen eluralkodott a világban, és a minőség gyakorlatilag szép lassan a háttérbe szorult. Ez a gondolkodás először a tudományban lett általános, de aztán fokozatosan egy életmóddá vált és végül már a társadalmi élet alapját is ez képezi. Mára már az embernek nemcsak a gondolkodása, hanem az életmódja is materialista lett. Mert milyen is ez az intellektuális élet? Ez az Ahriman által inspirált intellektuális élet csak igen kevésbé kapcsolódik össze az ember valódi értékeivel és érdeklődésével. Hiszen ma a haszonelvű gondolkodás irányítja és alapozza meg az emberek döntéseit, és ez mára már olyan mértékben elterjedt, hogy ma az emberek szinte már csak azt akarják felvenni magukba, aminek haszna van.

Ahrimannak ez a terve azért tud különösen sikeres lenni, mert ma az emberek szeretnek a gondolataikkal, az ítéleteikkel a felszínen maradni, és az eseményekben ható szellemi erővel egyáltalán nem akarnak foglalkozni, nem hatolnak be a dolgok lényegének mélyebb rétegeibe. Ezért is szeretik ma az emberek annyira a számokat és a statisztikákat - azt, amivel a tudományban oly sokat találkozunk. Sőt, napjainkra már a társadalmi életben is számokkal találkozunk, mert a modern társadalomtudomány is szinte csak statisztikákból áll. Ezekből a statisztikákból, azaz a számokból, próbálják kikövetkeztetni a társadalmi események lényegét és ezekből próbálják feltárni a legfontosabb szociális összefüggéseket. Természetesen eredménytelenül.

Steiner erről azt mondja, hogy meg lehet próbálni a dolgokat számokkal bizonyítani és persze el is lehet hinni az így kapott eredményt. De a szám nem az az eszköz, amivel bizonyítani lehet valamit, különösen nem társadalmi vagy szociális területen, mert a számok, a statisztika éppen az emberek megtévesztésének eszköze. Ugyanis a modern tudomány matematikai módszerei csak a tér és idő külső világáról adnak információkat, és ebben a világban a dolgoknak csak a külső aspektusa nyilvánul meg. Át kell lépünk a tér és idő határain, sokkal mélyebb szintre kell hatolnunk, ha el akarunk jutni az igazsághoz, a dolgok legbensőbb lényegéhez. Azaz, ha a számokat és statisztikákat csak a kiindulási alapnak vesszük, és utána átlépve felettük a minőségre tekintünk, vagyis a számokon túl már a minőséget nézzük, akkor a számok már nem tudnak többé megtéveszteni minket. A számok azok, amikkel Ahriman a legtöbbet érhet el céljai érdekében, különösen, ha a számokat bizonyítékként hozzák fel, és az emberek bizonyítéknak tekintik azokat.

Az elmúlt száz évben szintén az ahrimani hatásra erősödő materialista gondolkodás nyomán egy a pénz és a gazdaság jegyében álló hatalom jött létre a világban, és Steiner úgy fogalmaz, hogy ezáltal az emberiség ahrimani becsapásának egy újabb fontos eszköze keletkezett. Ahriman arra törekszik, hogy fenntartsa azt a már régóta elterjedt hitet, hogy az emberiség jólétéhez elég, ha gazdasági, materiális igényeit kielégítjük. Ezen befolyás hatására általánossá vált az a szemlélet, hogy az emberek boldogsághoz elegendő, ha megfelelő gazdasági körülmények között élnek. Semmi másra nincs szükség.

Erre kitűnő példa a politikusok beteg gondolkodása, amikor azt hiszik, hogy egy nemzet vagy az emberek boldogsághoz elegendő a gazdasági növekedés, mert az elhozza az emberek számára azt a jólétet, ami a boldogsághoz kell. Ma általánossá vált az a szemlélet, hogy ha egy országban egy terméket egy a másik országnál olcsóbban tudnak gyártani, akkor minden rendben van, és a polgárok boldogságához nincs is másra szükség. Ez aztán egy rendkívül hideg és szociálisan teljesen érzéketlen világot eredményezett, amiben az emberek természetesen nem boldogok. Ugyanis ha a szellemi, intellektuális élet nélkül formálódik, hogy átmelegítené az emberi lelket, nélkül, hogy megjelenhetne benne az emberi lelkesedés, mert csak száraz pénzügyi és gazdasági szempontokat vesznek figyelembe, akkor ez közvetlenül Ahriman sikeres inkarnációját segíti elő.

Ahriman befolyására ma az átlagember megvetéssel fordul el mindentől, amit idealista céloknak érez, és csak azt nézi, hogy mi a hasznos számára, hogyan szerezhet még több anyagi javakat. Gyermekeit nem a tudás kedvéért tanítatja, hanem hogy megalapozza a karrierjét, vagy a jobb anyagi megélhetés kedvéért. A kulturális életből is csak azt veszi meg, ami "hasznos" a számára. Semmi mást nem tekint hasznosnak, csak ami anyagi előnyökhöz segíti. Hallani sem akar a szellemtudományról, mert Ahriman célja, hogy a szellemi élet továbbra is a gazdasági és politikai élet függvénye maradjon.

3./ Az evangéliumok és a Biblia szó szerinti értelmezése

Ahriman inkarnációjának közeledtével a modern egyházakban egyre jobban eluralkodik az a szemlélet, mely szerint a Bibliában minden fontos dolog szó szerint benne van, ezért elegendő csak azt tanulmányozni. Ez az elképzelés egy másik fajta egyoldalúságot jelent a világ megismerésében, mert akik ezt vallják, azok a világ igazi valóságába való behatolást – a materialistákhoz hasonlóan – csak egyféleképpen, az evangélium alapján tartják lehetségesnek. Másként nem.

Az evangéliumok abban a korban keletkeztek, amikor még élt és hatott a luciferi bölcsesség, és így a keresztény fejlődés első századaiban még egészen másként értették az evangéliumokat, mint ma. Az evangéliumok szavai azonban mára már elvesztették eredeti értelmüket, mert az, amit különböző nyelvekre lefordítottak, az már nem az evangéliumok eredeti igazsága, hanem olyasmi, ami már egyáltalán nem emlékeztet azoknak a szavaknak az eredeti értelmére, amelyekkel az evangéliumokat megfogalmazták.

Ezért az az ember, aki csak egyszerűen az evangéliumokat tanulmányozza és igyekszik elmélyülni bennük, az soha sem jut el a valódi Krisztus-lény felfogásához, hanem csakis egy Krisztus-illúzióhoz. Esetleg a Krisztus-lény egyfajta képszerű látomásához vagy hallucinációjához. Mert az evangéliumok pusztán olvasásával ma már nem lehet valódi kapcsolatot teremteni a Krisztus-lénnyel, csak egy Krisztus-hallucinációval. Ez az oka annak is, hogy napjainkban elterjedhetett az egyházakban az az elmélet, hogy az ember názáreti Jézusban egyáltalán nem egy Krisztus-lény lakozott. Ma az egyházak Jézust pontosan olyan történelmi személyiségnek tekintik, mint bárki mást abban az időben, mint például Szókratészt vagy Platont. Krisztus, a szellemi lény, aki Jézusban 3 évre a Földre inkarnálódott, így aztán szépen eltűnt az emberek gondolkodásunkból, és csak a fizikai ember, Jézus marad meg az emberekben.

Jól mutatja ezt az a már évek óta megfigyelhető tendencia, ami az idei Húsvét alkalmával különösen szembetűnő volt, hogy az egész ünnep csak Jézusról szólt, és a Krisztus nevet szinte ki sem ejtette senki a száján. Sem pap, sem hívő ma már nem gondolja, hogy ez az esemény valójában egy hatalmas szellemi lény, és nem egy földi ember története. Ennek hatására a modern teológia nem tud mit kezdeni bizonyos bibliai eseményekkel, olyanokkal, mint például Pál damaszkuszi élménye. Mert szellemtudományos ismeretek nélkül ez valóban nem érthető és az, ami a Biblia szerint Pálnak Damaszkusz előtt megjelent, csak valamilyen pszichológiai hallucinációként fogható fel, érthető meg a materialista ember számára. Ezzel kapcsolatban Steiner kifejti, hogy nem arról van szó, hogy az evangéliumok rosszak lennének, hiszen az, ahova az evangélium vezet, az helyes, és az, aki valóban az evangéliumot tanulmányozza, az végül Krisztushoz juthat el. De éppen az előbb mondottak értelmében, az evangéliumokat valóban tanulmányozni, és a Krisztus-lény realitásához eljutni csak a szellemtudomány segítségével lehetséges.

Hova jut az, aki ma csak az evangélium szövegét hajlandó figyelembe venni, bármiféle szellemtudományos elmélyülés nélkül? Az, aki az evangéliumot szó szerint értelmezi, és úgy veszi, ahogy az ott írva van, az bizony nem a Krisztushoz vezető úton jár, hanem éppen az ellenkező irányba tart. Ez ugyanis egy Krisztustól eltávolító út! Ezért kerülnek ma az egyházak és a hívők is egyre távolabb Krisztustól. Mert az, amivel ők találkoznak, az Krisztusnak csak egy hallucinációja. Ez ugyan egy valóságos belső kép, de mégis csak egy kép. Steiner határozottan kijelenti, hogy az evangélium útján ma csak Krisztus egyfajta hallucinációjához, egyfajta képszerű látomásához lehet eljutni, de soha sem lehet eljutni a Krisztus-lény valóságához. Így aztán az a sok ember, aki miközben keresztényi szerénységgel beszél, és azt mondja, hogy neki elég az evangéliumi egyszerűség, mert az majd elvezeti őt ahhoz, amire az embernek az örökkévalóság szempontjából szüksége van, nos, ezek az emberek azonban szörnyű önhittséggel valójában azt mondják: Nincs szükségünk a szellemtudományra. Ebben a látszólagos szerénységben azonban a legtöbbször egy olyan önhittség szólal meg, amit Ahriman sugalmaz, és inkarnációja előkészítésére nagyon jól fel tud használni.

Ezért mondja Steiner azokat a súlyos szavakat, melyek szerint „éppen ezekből az emberekből és közösségeikből alakul majd ki „Ahriman nyája”, amikor emberi alakban megjelenik közöttünk a világban. Tehát akik ma csak az evangéliumra esküsznek, akik ma elutasítják a valódi szellemi megismerést, azokból fog kialakulni Ahriman követőinek egész serege. Steiner úgy fogalmaz, hogy Ahriman „ezeket az embereket lerohanja, hogy megkísértse, félrevezesse őket, hogy megtagadják a Föld fejlődését, hogy a Föld fejlődése ne érje el a célját.” Így történhet meg az, hogy éppen azok, akik a legkeresztényibbnek tartják magukat, de Ahriman sugallta önhittségükben ennek ellenére mégis elutasítják a Krisztus-lényt és a Golgotai Misztériumot, éppen ők támogatják a legjobban Ahriman inkarnációját és céljait.

4./ A nemzeti érzés felerősítése

Ahriman a nemzeti érzés felerősítésével igyekszik az egyes nemzetek közötti ellentéteket és területi elhatárolódást erősíteni, és ezért minden lehetséges eszközt felhasznál arra, hogy zűrzavart keltsen az emberek között. Megpróbálja felerősíteni az ősi családi, faji, törzsi, népi különbségek hangsúlyozásával a nemzetek közötti ellentéteket és elhatárolódást. Szép jelszavakat ad a népek és politikusok szájába és ezeket arra használja, hogy zavart keltsen az emberek között, és olyan dolgokat eredményezzenek, amelyek az ő inkarnációjának sikeréhez járulnak hozzá. Minden eszközt felhasznál az emberek összezavarására, hogy az embereket diszharmonikus, egymással szembenálló kis csoportokra ossza fel.

Ha ma valakitől megkérdeznék, hogy ki az, aki az embereket, csoportjaikat vagy a népeket egymás ellen izgatja, akkor valószínűleg egy vállrándítás lenne a válasz. Ugyanis senki sem tudná a választ. Hiszen a népek, az országok, az emberek maguktól bizonyára soha sem háborúznának. De akkor mégis mi az oka ennek a sok vitának,

harcnak és háborúnak – kérdezhetjük joggal? A helyes válasz úgy hangzik, hogy az emberekre ható ahrimani erők azok, akik az ellentéteket és az ennek nyomán kialakuló szociális káoszt és háborúkat gerjesztik és létrehozzák. Ma ráadásul két okból különösen könnyű az embereket becsapni. Egyrészt mert nem akarnak az események valódi okaival foglalkozni, azokkal, melyek az érzékfeletti világokban találhatók, másrészt mert az emberiség fejlődésének egy olyan korszakában élünk, amikor az emberi ÉN keményen küzd azért, hogy a közösen birtokolt Földből kiszakítson magának egy részt, és azt a tulajdonává tegye. Keményen küzd azért, hogy a többi ÉN-t távol tartsa ettől a megszerzett tulajdonától, hogy legyőzze, elűzze őket. Így az ahrimani uszítások kiváló táptalajra hullanak, és gyorsan szárba is szökkennek.

De ez csak az ÉN egyik fele. Mert ne felejtjük el, hogy az ember az ÉN-jétől kapja meg mindazt, ami őt önállóvá, belsőleg szabaddá teszi, és ami őt a szó legigazibb értelmében felemeli. Az ÉN-en alapul az emberi méltóság; az ÉN az emberben az isten kezdemény. Az igazi antropológiai világnézet alapján tudjuk, hogy miután az ember egy hosszú kozmikus fejlődés folyamán megszerezte az ÉN-jét, többé már nem veszítheti el azt. A fejlődésünk végcélja az önállóvá, szabaddá és individuálissá vált sok ÉN közösségének létrejötte. Hiszen a Föld küldetése, ami végül a szeretetben nyilvánul meg, éppen az, hogy az ÉN megtanul szabadon és szeretetben szemben állni egy másik ÉN-nel. És pontosan ez az, amit az ahrimani erők az ellentétek szításával szeretnének megakadályozni. Csakis rajtunk áll, hogy hogyan tudjuk elérni ezt a célt, és Ahriman mennyire tudja ezt a folyamatot akadályozni.

5./ A politika és a pártok elszakítása az emberektől

Közvetlenül az emberek és közösségeik összezavarásával és szembeállításával kapcsolatos Ahriman befolyása a politikára. Ennek hatására ugyanis a politika egyre inkább egy szűk hatalmi elitet szolgáló eszközzé válik, és ez a politikusi réteg fokozatosan teljesen elszakad a választóitól és a demokrácia régi elveitől, és szembekerül az emberekkel.

Steiner nyilván nem a mai eseményekről beszél, de mégis joggal lehet az az érzésünk, mintha nekünk mondata volna 1919-ben a következő szavakat: „Nézzék csak a mai pártokat, ezeket az egymással hadakozó pártokat, és azt találják - ha elfogulatlanok, akkor elismerhetik -, hogy ezek a harcoló pártok tulajdonképpen a puszta emberi természet alapján nem magyarázhatók meg igazán. Ha egyszer majd az emberek megpróbálják megmagyarázni ezt a küzdelmet, ezt a hadakozást és ezeket az emberi diszharmóniákkal, akkor be fogják látni, hogy azzal, ami az emberben, mint fizikai lényben található, azzal ezt nem tudják megmagyarázni. És pontosan itt mutatkozik meg a kereső ember számára egészen világosan, hogy érzékfeletti hatalmak hatottak ezekre az emberekre, pártokra, mégpedig éppen az ahrimani hatalmak. Mert ezek az ahrimani hatalmak mindenütt ott vannak, és hatékonyak, ahol embercsoportok között diszharmóniák keletkeznek.”

Ahriman hatására lett lehetséges az, hogy ha ma egy párt egy dolgot egy bizonyos érveléssel bebizonyít, akkor pontosan ugyanazokkal a tényekkel és érvekkel egy másik párt ennek a teljes ellenkezőjét is be tudja bizonyítani. Ma ugyanazokkal - az egyébként akár helyes - álláspontokkal nyugodtan lehet egymás ellen harcolni, mert a mai intellektuális gondolkodás a valóság felszínén van, és nem képes lejutni a létezés mélyére. És ez mutatkozik meg a pártok véleményében és harcában is. Aki azonban ezt nem látja át, és nem tudatosul benne, hogy ezekben a harcokban milyen ahrimani erők vannak jelen, hanem esetleg a neveltetése vagy az életviszonyai alapján egyszerűen bekerül egy bizonyos párt körébe, az őszintén el is hiheti azt, amit a pártban gondolnak, és amit bizonyítanak. És ennek hatására azután másvalaki ellen küzd, aki egy másik pártban éppen úgy benne van, ahogyan ő ebben.

Steiner szerint azon a szinten, ahol ezek a viták folynak, az egyiknek éppen annyira igaza van, mint a másiknak. Ezt a káoszt és zűrzavart, ami fokozatosan egyre nagyobb lesz, Ahriman hozta el az emberiség számára. Hiszen már az érzékfeletti világokból támogatja azokat az erőket, melyek az embereket hadakozó kis csoportokra osztják és onnan szítja azokat az ellentéteket, melyek az embereket egymás ellen uszítják. Ha ezt nem látjuk át, akkor az ebből keletkező és erősödő szociális káosz, és egymás elleni harc éppen az ő közelgő inkarnációját jelzi és támogatja.

6./ Ahriman és az éteri tisztánlátás

Az ezredforduló utáni időben az emberek egyre könnyebben válnak szellemi látóvá, amit az emberiségnek most egy új bölcsességet megszerzésére kell fordítania. Ez is egy beavatási bölcsesség, olyan, mint amilyen a régi pogány bölcsesség volt, de ezt most már nem ajándékként kapjuk meg, hanem minden egyes embernek saját szabad elhatározásából, és kemény munkával kell megszereznie azt. És ha az emberek nem tesznek erőfeszítéseket ennek az új bölcsességnek megszerzése érdekében, akkor az egész kultúra és civilizáció ahrimanivá válik. Mert, mint már említettem, amikor Ahriman inkarnálódott, egy nagy okkult iskolát fog nyitni, ahol bárki, és minden erőfeszítés nélkül megkaphatja a tisztánlátás képességét. Ezért aztán a kényelemszerető emberek mind áldozatul esnek majd Ahriman csodálatos mágikus mesterfogásainak, mert tőle ingyen kaphatják meg azt, ami különben csak kemény munkával lenne megszerezhető.

Az így kapott ahrimani tisztánlátás azonban mindenkinek mást fog mutatni. Egyik ember sem azt látja majd, amit a másik. Emiatt aztán zavar támad majd az emberek között, és bár megkapták a tisztánlátó bölcsességet, elkerülhetetlenül harcba keverednek látomásaik különbözősége miatt. Ez vitát, veszekedést szít a „különbféle módon látó” emberek és csoportjaik között, és eredményeként a világban az emberek közötti ellentét egyre csak nagyobb lesz, ami Ahriman számára különösen kedves. Ez a már most is meg tapasztalható ellentét a végletekig fel fog erősödni. Steiner erről így beszélt hallgatóinak: „Olyan módon fogja az embereket tisztánlátóvá tenni, hogy amit az egyik

látni fog, azt nem látja a másik, de még egy harmadik sem. Az emberek ezáltal egymásnak fognak esni, és hiába kaptak egy alapot a tisztánlátó tudásból, csak veszekedés és harc lesz az eredménye. Az emberiség ekkor egyszerűen beleesik Ahriman csapdájába, mert nem tudatosul benne, hogy mit is kapott tőle. Nyomában bizonyos mértékig mindaz, amit az emberiség a kultúrában eddig elért, az most tönkre fog menni.”

New York, 2001. szeptember 11.

Amennyiben az eddig megismert tények és szellemi befolyások ismeretének szemüvegén át nézzük a világban 1998 óta lezajlott eseményeket, akkor a tudatos kutató szeme előtt különösen a 2001. szeptember 11-ei események és az azt követő történet jelennek meg más formában, mint ahogyan azt a média találta. A tudatos megismerés számára ezek az események olyanok, mint egy jól megtervezett láncolat láncszemei, melynek minden eleme azonos irányba mutat, és azonos hatással van a világra. Mert 2001. szeptember 11-én New Yorkban egy olyan esemény történt, ami hatalmas jelentőséggel bír az ember és az emberiség jövője szempontjából. A külső világ tényeként azt láttuk, hogy szeptember 11-én New Yorkban leomlott a World Trade Center két tornya. Miközben mindenki terroristák támadásáról és a szabad világ fenyegetettségéről beszélt, eközben az látható és megtapasztalható események egészen lényeges és hatalmas történéseket rejtettek el a szemünk elől.

Ahhoz, hogy ezt a napot és eseményeit megértsük, és össze tudjuk kapcsolni Ahriman inkarnációjával, röviden ki kell térnünk Rudolf Steinernek az okkult testvériségek tevékenységével kapcsolatos utalásaira. Steiner előadásaiból tudjuk, hogy ezen okkult körök tevékenysége az emberiség fejlődésének egy egészen sajátos értelmezéséből indul ki. Az is egyértelmű, hogy ezek a körök egészen magas szintű szellemtudományos ismeretekkel rendelkeznek, így pontosan ismerik az emberiség fejlődési áramlataival kapcsolatos összefüggéseket, különösen az 5. Atlantiszi korból a 6. korszakba vezető utat. Az ahrimani inspirációk hatására egyes tagokban erős vágy és akarat van arra, hogy ezt a fejlődési folyamatot saját érdekeinek megfelelően megváltoztassák.

Ezért egy konkrét cél érdekében tudatosan be akarnak avatkozni a világ fejlődési folyamatába, és az emberiség fejlődési áramát más irányba akarják terelni. Mivel pontosan tudják, hogy milyen impulzusok működnek a világ és az emberiség fejlődésében, ezért aztán irányítani és befolyásolni is tudják az eseményeket. A céljaikkal kapcsolatban Rudolf Steiner 1917. január 15-ei előadásában egyértelmű utalást találunk. Ekkor ugyanis azt mondta, hogy ezek a csoportok az angol népnek egy egészen speciális küldetéséből indulnak ki, ami „abban áll, hogy megalapozza a Föld feletti egyetemes kereskedelmi és ipari egyeduralmat.” Azt gondolják, hogy miután a brit nép az 5. Atlantisz utáni korszakban a tudati lélek hordozója, ezért jogot formálhat egy egyetemes világ-uralomra, egy kereskedelmi és ipari világuralomra.

Ezek a kereskedelmi és ipari világhatalom megszerzéséért dolgozó okkult testvériségek ezt a szeptemberi napot egy világraszóló kísérlet napjának tekintették. Ezért a szeptember 11-ei események, mint ezen körök tudatos és célzott beavatkozása a világ eseményeibe, érintik az egész világot, az emberiség fejlődését. Azzal, ami ezen a napon történt a fenti okkult körök azt ellenőrizték, hogy egy magát demokratikusnak nevező rendszerben mennyire lehet az embereket és a szociális folyamatokat kézben tartani,

mennyire „alszanak” az emberek, hol tart az emberek tömegének szürke mágiával való „kezelése.” Más szavakkal: tudni akarták, hogy a szürke mágia által sugallt hamis és hazug képek ellenére az emberek tudati fejlődése esetleg mégis eljutott odáig, hogy meglássa valóságot és az igazi kérdéseket feltegye. Leegyszerűsítve ezen a napon azt vizsgálták, hogy mennyire erős a hatalmunk, meddig is lehet elmenni a világ országainak és az emberek semmibevételével.

Ahriman valódi arroganciája mutatkozik meg abban, ahogyan a nyilvánvaló tények ellenére a mai napig hazugságokkal az orruknál fogva vezetik az egész USA-t, illetve az egész világot. Melyek ezek a tények, amivel ezt az állítást alá tudom támasztani? A szeptember 11-ei New-York-i események után számos tanulmány és elemzés jelent meg szakértő szerzők tollából, sőt több antropológus is foglalkozott ezzel a kérdéssel. Most nem akarok minden kételyre és manipulációra utaló tényt és adatot felsorolni, de egy pár érdekes tényre felhívnom a tisztelt hallgatóim figyelmét.

Amikor egy magas toronyházat megterveznek, akkor azt úgy tervezik meg, hogy ha egy emeleten valami kigyullad, és e miatt esetleg több emelet is lángba borul, akkor az az épület tartó szerkezetét semmi esetre se tudja károsítani. Ez a tervezési irányelv a World Trade Center két tornya esetében is érvényben volt. Ugyanakkor az is tény, hogy egy acélszerkezetet semmiféle az épületben található anyag égése nem tud megolvasztani, hiszen ahhoz, hogy egy acél tartó megolvadjon, azt ezer fok fölé kell felmelegíteni, mert az acél olvadáspontja 1500 °C-on van. A tornyok tervezőinek és más mérnökök egyöntetű nyilatkozatait olvashatjuk a hivatalos iratokban arról, hogy sem az épület anyagainak égése, sem pedig a becsapódó repülőgép üzemanyagának égése során felszabaduló hő nem okozhatta az acél tartószerkezet megolvadását, sem pedig olyan mértékű károsodását, ami az épület esetleges összedőléséhez vezetett volna.

Ha ez így van, márpedig számos szakember egybehangzóan állítja, és a tartószerkezet elegendő mértékben épségben maradt, akkor az épület nem dőlhet össze. De azon a napon az a két torony minden tervezői állítás és józan ész ellenére mégis ledőlt. Illetve ez így nem is helyes, mert a két torony valójában nem dőlt le. A két torony ugyanis egyszerűen eltűnt, por és hamu lett belőle, szinte semmivé vált. A rengeteg kép és film, amit a tornyok égéséről, majd „összeomlásáról” készítettek és forgattak egyértelműen mutatja, hogy a két torony a hagyományos értelemben nem dőlt össze. Mert ha összedőlt volna, akkor, ahogyan a tervezett robbantással összedöntött épületek esetében is, több emelet magas romhalmaznak kellett volna a helyén maradnia. Ha egy 104 emeletes épület omlik össze, akkor utána minimum 16, maximum 20 emeletnyi törmelék halomnak kell maradnia, miközben a valóságban a WTC két tornya helyén alig három emeletnyi törmelék halmozódott fel.

A kérdés tehát az, hogy hova is lett az a rengeteg, közel 1,0 millió tonna anyag, az acélszerkezeti anyagok, a tartók és gerendák, és az a sok-sok anyag, ami a 104 emeletbe be volt építve? Ha a képeket és a filmeket tanulmányozzuk, akkor azt láthatjuk, hogy az

a rengeteg anyag, ami két ilyen óriási épületbe be volt építve egyszerűen porrá lett. Tehát valami olyan, ma még ismeretlen folyamatnak kellett a két toronyban játszódnia, aminek következtében az acélszerkezet elemei porrá váltak.

Ezen képen is egészen jól látható, ahogy a torony porrá válik és nem „összedől”, azaz nem gerenda darabok és szerkezeti darabok repkednek vagy hullanak fentről, hanem egészen egyszerűen az egész egy nagy portömeggé alakul át. Egyébként az esetre jellemző, hogy a környező utcákat több 10 cm vastagon borította a fehér por, miközben sehol sem lehetett fellelni azt a sok acélszerkezetet és építési anyagot, ami normál esetben egy ilyen összeomlás természetes velejárója lenne.

Miért por tölti meg a teret és miért nem az acélszerkezet összeomlását látjuk? Hogyan lett a fémből por? Ezekre a kérdésekre hivatalosan senki sem adott választ és így aztán azok az emberek, akik a porrá váló toronyok képeit tudatosan és kérdező hozzáállással nézegették, megpróbálták erre a rejtélyre választ keresni. A megoldás keresése során azonban további érdekes dolgokra bukkantak, melyek a két torony „összeomlásával” egyáltalán nem magyarázhatóak. Ugyanis a környéket nem csak por borította be, hanem érdekes fizikai jelenségeket is látni a felvételeken. A két toronytól mintegy 800 – 1.000 méternyi távolságra megsült autók tömegét fedezték fel. Több mint 1.500 db autó sült meg azon a délelőttön, és ment tönkre egészen különleges és megmagyarázhatatlan módon. Mert egy ismeretlen hatásra a karosszéria acélszerkezete megégett, és eltűnt róla a festék, eltűntek a gumik, az üveg és műanyag elemek is. Nem elégték, vagy megolvadtak, hanem nyomtalanul eltűntek.

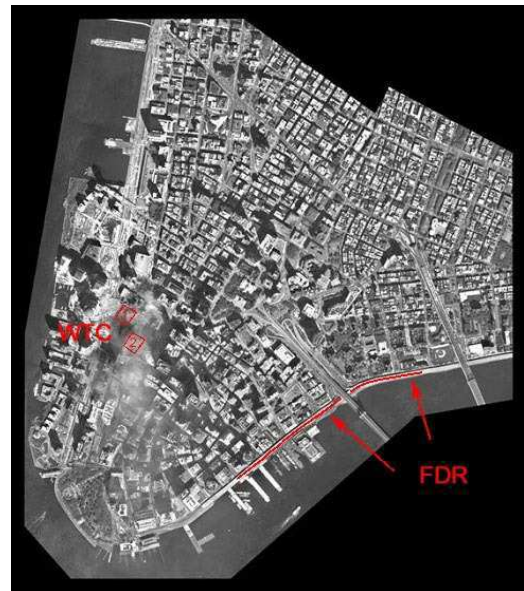
Az eleje teljesen kiégett, míg a hátsó fele érintetlen maradt! De hol az üveg és a gumi?

Mi történt ezekkel az autókkal? Hol vannak az üvegek, a gumik és az ajtó nyitó fogantyúk?

Megsült autók egy a WTC melletti parkolóban és az utcán.

A pirossal jelölt területeken sült meg a parkoló autók.

Feltűnt az is, hogy a tornyoknak ütközött két repülőgép úgy hatolt bele a toronyba, mint a kés a vajba. Ami a laikus néző számára esetleg egy izgalmas látvány volt, az a szakértő szem számára egy kérdés. Hogyan tudott egy repülőgép rendkívül érzékeny és sérülékeny alumínium teste a nála többszörösen masszívabb és keményebb acélszerkezeten úgy áthatolni, hogy közben még egy kis darabja sem tört le, egyetlen kis sérülés nem esett rajta. A képeken jól látható, hogy a gépek szárnya és rajta a hajtóművek is sértetlenül ússzák meg az ütközést és tűnnek el az épületben, és egyetlen hulladék, vagy repülőgép darab sem esik le. Az épület darabjairól már nem is beszélve.

Ezekon kívül még számos kérdés merült fel, így pl. a Washingtoni eseményekkel kapcsolatban is. Itt sem a szemtanúk, sem pedig az előkerült képek egyetlen kis repülőgép darabot sem mutattak. Hova lett az a repülőgép, ami a Pentagonba repült? Miért nem tudta pl. az oltást vezető tűzoltó tiszt megmondani, hogy hol vannak a repülő darabjai és a kiömlött üzemanyag nyomai?

Közben a Bush kormány – akarva vagy akaratlanul – mindent megtett annak érdekében, hogy egy valós és korrekt vizsgálat ne jöhessen létre, és a hivatalos vizsgálóbizottság is csak 411 nappal a két torony leomlása után állt fel. Ezen idő alatt nem lehetett megvizsgálni a romokat, a fém hulladékokat katonai őrizet mellett azonnal elszállították Kínába és ott egy kohóban beolvasztották. Így, mire a bizottság felállt szinte már semmi tárgyi bizonyíték nem maradt a helyszínen és a bizottság gondosan ügyelt arra, hogy bizonyos kérdések ne merülhessenek fel és ezek ne képezzék a vizsgálat tárgyát.

Pedig kérdés az volt bőven! A sok hiteles szerző és kutató tollából megjelent írások végül 22 kérdésben foglalták össze azokat a jelenségeket, melyekre a választ keresik, és melyekre a mai napig semmiféle hivatalos magyarázat nem érkezett. A hivatalos vizsgálati anyagok és szakvélemények csak a terrorizmussal foglalkoznak és a két repülőgép felrobbanása által okozott károkról beszélnek. A kutatási és vizsgálati eredményeket tartalmazó dokumentumoknak ma csak a 25 %-a nyilvános, mert 75 %-át a kormány zárolta. Ezért, mint ilyenkor általában lenni szokott, az emberek maguk próbálják megkeresni a válaszokat azokra a kérdésekre, melyek előttük nyitva állnak.

A témában megjelent számtalan írás és tanulmány közül én elsősorban a „Der Europaer”-ben megjelent cikkeket (Irodalomjegyzék: 7, 8 és 9.) és az Irodalom jegyzékben hivatkozott néhány írást ajánlom azon hallgatóim figyelmébe, akik egy kicsit részletesebben szeretnék megismerkedni a XXI. század kezdetének ezzel a jelentős eseményével, amely szoros kapcsolatban áll Ahriman közelgő inkarnációjával.

Ugyanakkor most nem kívánok a kérdésekre adott magyarázatokkal részletesen foglalkozni, mert a lehetséges válaszok sokrétűsége miatt ez egy másik előadás tárgya lenne. A következőkben csupán egészen röviden bemutatok egy hitelesnek tűnő magyarázatot. Az események lényege egyébként sem abban van, hogy mi történt ott a Manhattan szívében azon a napon, hanem abban, hogy a mai napig hogyan vezetik félre és manipulálják hazugságokkal az embereket a hatalom birtokosai, és hogy ennek a hazugságra épült eseménysorozatnak mi lett a valódi következménye a világban.

Az ismert, hogy az USA hadseregének hosszú és komplikált kapcsolata van az u.n. energia fegyverekkel, mert már évtizedek óta kutatja és kísérletezik vele, ma még ismeretlen eredményekkel. Vannak erről a nyilvánosság számára is elérhető hiteles beszámolók, ilyen pl. a 2018. februárjában a Kongresszusnak „U.S. Army Weapons-Related Directed Energy (DE) Programs: Background and Potential” címen készített jelentés, amiből egyes részleteket meg lehet ismerni. De az tény, hogy eddig nincs olyan ismert alkalmazási hely, ahol ezt a gyakorlatban, harc közben is kipróbálták volna. Ennek ellenére a lehetséges okok között a szerzők zöme erre az új fegyverre szavaz. Ugyanis a sok tisztázatlan kérdésre adható magyarázatok között szerepelnek az u.n. irányított energiájú fegyverek (angol nevén: Directed Energy Weapons – DEW) is. Ez a fegyver kategória többféle technológiát foglal magában, és olyan energia fegyvereket takar, melyek képesek közvetlenül, koncentráltan és irányítottan, nagymennyiségű energiát juttatni egy meghatározott pontba, és a rombolást vagy sérülést ezzel az energia sugárral érik el.

A hagyományos fegyverekkel szemben ezek a fegyverek egy olyan technológiákra épülnek, amelyek koncentrált elektromágneses sugárzáson alapuló, molekuláris vagy szubatomi részecskékből álló energianyálábót hoznak létre és a célpontot szubatomi részecskékkel vagy elektromágneses sugárzással bombázzák. Ilyen fegyverek egy része már létezik a valóságban is és ki is próbálták, míg mások még csak a tervezőasztalon léteznek. Viszont azok az adatok, melyeket a szeptember 11-ei eseményekről rendelkezésünkre állnak, egyértelműen egy ilyen irányított energia fegyvert valószínűsítene, mert egyedül ez a fegyver képes arra, hogy közel 1,0 millió tonna fém pillanatok alatt porrá zúzzon. Sőt, egyedül ez a fegyverfajta tud olyan szelektíven működni, hogy míg az acél tartó elemek, az autók üvege, gumija és műanyag alkatrészei nyomtalanul eltűntek, addig pl. az alumínium elemek nagy része megmaradt. Ilyen irányított energia fegyverek egy lehetséges változatának működése, kipróbálása adja jelen pillanatban az egyetlen elfogadható magyarázatot a felmerült és máig tisztázatlan kérdésekre.

Persze nem mindenre, de a jelenségek döntő részére ennek a fegyvernek a bevetése kielégítő választ ad. Viszont jogosan merül fel a kérdés, hogy miért kellett egy ilyen különleges fegyvert Manhattan kellős közepén bevetni? Ez pedig már visszavezet minket az események lényegéhez, a szeptember 11-ei események és Ahriman közelgő inkarnációjának összefüggéséhez. Ahrimanról inkarnációja közeledtével arra törekszik, hogy olyan helyzetet teremtsen, olyan eseményeket generáljon itt a Földön, amely események az embereket lehengerlik, melyben elvesztik a fejüket és a tudatosságukat. Mert az ilyen félelmetes események nyomán előálló ijedtség és félelem aztán olyan erős érzelmeket hív elő az emberekben, amelyek nyomán már nem képesek a helyes ítéletalkotásra és ebben az állapotban Ahriman már jól tudja manipulálni az embereket. Az eseményeket pedig ennek nyomán úgy tudja alakítani, hogy azokat a saját gazdasági, politikai és szellemi céljai elérésére tudja felhasználni.

Amennyiben megvizsgáljuk, mi történt a világban 2001 után, akkor azt kell mondanunk, hogy Ahriman sikerrel manipulálta az embereket és a 2001. szeptember 11-ei események nyomán kialakult félelemmel teli lelki állapotban az emberekkel olyan dolgok történtek, melyek normál esetben valószínűleg soha sem történhetek volna meg. Az események egyik súlyos következménye, hogy a világ gyökeresen megváltozott, 2001. szeptember 11-e óta már egy másik világban élünk, olyanban ahol a félelem egy uralkodó világjelenség lett! A világ tele lett nem létező fenyegetésekkel és hamis riasztásokkal való félelemkeltéssel. Ez az eszköze volt annak a folyamatnak, mellyel az ahrimani erők előkészítették a demokratikus jogokat megnyirbáló törvények - minden ellenkezés nélküli - elfogadását. És ez sikerült is, mert az emberek sehol sem lázadtak fel azon intézkedések és rendelkezések miatt, melyek az emberi szabadságjogokat súlyosan korlátozták és a demokráciát csökkentették. 2001 után először az USA-ban és nyomában világszerte csökkent a média szabadsága, a kormányok egyre erősebben és szorosabban ellenőrzik az állampolgáraik mozgását és tevékenységét, minden ellenőrzés nélkül korlátozhatják szabadságukat, és hozzáférhetnek levelezésükhöz és telefonbeszélgetéseikhez. Különösen szembetűnő, ahogyan 2001 után az USA-ban a polgári szabadságjogokat korlátozták, a polgárok jogait megnyirbálták és lehetővé tették az erőszakos kihallgatásokat és a bírói felügyelet nélküli deportálásokat. Aztán jöttek a háborúk, egész földrészeket destabilizáló „forradalmak” és a titkosszolgálatok által szervezett megmozdulások, és legvégül pedig a tömeges menekültáradat. Ezek az események és történések mind azonos irányba mutatnak, mert úgy lettek elrendezve, hogy az események erősen hassanak az emberek érzelmeire, ami aztán a racionális gondolkodást és a tiszta megismerést lehetetlenné teszi. Mindezt pedig azért, mert Ahriman az érzelmeket sokkal könnyebben tudja manipulálni, mint az érzelmentes gondolkodást.

Sok kutató és antropológus a szeptember 11-ei eseményeket, mint Ahriman inkarnációjának grandiózus nyitányát is értelmezi. és egybehangzó vélemények szerint Ahrimannak a Krisztus utáni 3. évezred elején esedékes inkarnációs folyamata – a fizikai hordozó test megszületése – a 2001. szeptember 11-ei eseményekkel kezdődött!

Az ugyanis, ami ezen események nyomán az egész világban beindult jól láthatóan és teljes mértékben magán viseli Ahriman kéznyomát. Nem csak az esemény előkészítése és lefolyása, amit az előbb valamennyire bemutattam, hanem annak következményei és egészen a mai napig tartó hatása is erős Ahrimani jegyeket mutatnak.

Azt láthatjuk tehát, hogy 2001-től fokozatosan erősödik az ahrimani hatás, és nyomában a XXI. század szellemi szférájában eluralkodott a félelem és a hazugság, annyira, hogy napjainkra ezek már szellemi világhatalommá váltak. Miközben a gazdaságban a végletekig felerősödött az egoizmus, az anyagi haszonlesés és a még több pénz iránti mohó vágy, addig a politikai életben a politikusok egyre inkább elszakadtak a polgároktól és az állampolgárok a demokratikus rendszerek antidemokratikussá válásával szembesülnek. Az események így az ahrimani inspirációjú okkult körök tervei szerint alakulnak, és a világraszóló kísérlet sikeres volt, mert az okkult körök számára világossá vált, hogy egy magát demokratikusnak nevező rendszerben az embereket és a szociális folyamatokat mégis kézben tudják tartani, mert az emberek tömege a szürke mágiával való kezelések nyomán mélyen alszik. Más szavakkal: a szürke mágia által sugallt hamis és hazug képekkel sikerült most is elfedni az emberek előtt a valóságot és az igazságot, és az emberiség még nem jutott el oda, hogy meglássa valóságot és az igazi kérdéseket feltegye.

Innen nézve persze tekinthetjük ezt az eseménysorozatot egy felhívásnak is, ami a világ és Európa felé hangzott el és arra hív fel bennünket, hogy álljunk fel, szálljunk szembe a hazug és hamis ahrimani erőkkal. A szeptember 11-ei események azt várják el tőlünk, hogy ne aludjunk bele a „szürke mágiába” és ne kövessünk vakon egy ismeretlen erőt, hanem ébredjünk fel és saját megismerésünk és értékeik szerint haladjunk tovább. A kérdés most már csak az, hogy az elkövetkező években mennyire válunk képessé erre?

R. Steiner Ahriman feje jelent meg az égő torony füstjében, egy internetre feltett fotó szerint.

Harc Krisztus és Ahriman között

Antropozófiai tanulmányainkból tudjuk, hogy korszakunkban egy harc folyik, mégpedig Krisztus és Ahriman között. Ezt a harcot Ahriman az inkarnációjával akarja lezárni és az inkarnációjával szeretné győzelmét megünnepelni. A küzdelem az a kozmikus intelligenciáért folyik, és a tét az, hogy ki fogja birtokolni ezt az intelligenciát. Az ember szerepe ebben a küzdelemben meghatározó, hiszen tőlünk függ, hogy a harc kinek a javára fog eldőlni, a kozmikus intelligencia végül kihez fog kerülni.

Az eredeti teremtési terv szerint az ember ebben a korban a kozmikus intelligenciát saját szabad akaratából felajánlja a szellemi világoknak. Persze a teremtő szellemi hatalmak úgy tervezték, hogy az ember a XXI. század elejére eljut tudatosságának arra a szintjére, hogy ezt az intelligenciát Krisztusnak fogja felajánlani. De ma az ember szabadsága abban áll, hogy valójában itt két lehetőség kínálkozik, mert az ember vagy Krisztusnak vagy Ahrimannak nyújthatja át, ajánlhatja fel ezt az intelligenciát. Mivel csak egy kozmikus intelligencia, csak egy bölcsesség létezik, ezért ez vagy Ahrimanhoz kerül, vagy Krisztushoz. Több lehetőség nincsen. Krisztushoz pedig csak akkor kerülhet, ha az ember erőfeszítéseket tesz ennek érdekében és önként felajánlja azt Krisztusnak. És Krisztus erre vár! Ahriman viszont nem vár, hanem aktívan dolgozik a saját sikeréért, az áhított céljáért. Sőt, már az érzékfeletti világokból is hatva, mindent megtesz annak érdekében, hogy ez az intelligencia hozzá kerüljön. Igyekszik minden lehetséges módon félrevezetni és elaltatni az embert, hogy ebben a döntésben ne lehessen tudatos, és szabad, hogy ha majd a Földön megjelenik, akkor az embert és a bölcsességet véglegesen a hatalmába keríthesse.

Ahhoz, hogy az ember tudatos lehessen ebben a döntésben, és ezt a bölcsességet minden ellen ható erővel szemben mégis Krisztusnak ajánlja fel, az szükséges, hogy belássa: addig az időpontig, amikor Ahriman megjelenik itt közöttünk a Földön, fel kell vértetni magát szellemtudományos ismeretekkel az ahrimani erők ellen. Mert ha ez nem történik meg, úgy a bölcsesség Ahriman birtokába kerül, mégpedig úgy, hogy a megtévesztett emberiség önként fogja felajánlani neki.

Ennek a helyzetnek a jellemzésére kitűnően alkalmas Helmuth von Moltke 1924. január 13-án lejegyzett post-mortem üzenete. Ebben mintegy előre jelezte a mai helyzetet és ennek megértéséhez adott iránymutatást: „Ha a szellemi megismerés nem terjed el, akkor olyan idők jönnek, amikor fekete-Ahriman-madarak fognak az emberek feje felett barikádokat építeni, az ember és a szellemi világok közé. Ezek a szerencsétlenség-fekete-varjak a Michaeli-szellemi-fényt akarják eltakarni az emberek elől. Az emberiség pedig, azt, ami ezekből a szerencsétlenség-fekete-varjakból kisugárzik, úgy érzékeli, mint egy áldást, egy jótéteményt, amivel a földi életet jobba lehet tenni. Ebből aztán egy olyan remény fog kialakulni, mely alapjaiban valójában démonikus.”

Friedrich Dürrenmatt 1987-ben készült alkotását, a „Letzter Angriff”-et nézve az embernek az a gondolata támad, hogy olyan ez a kép, mintha Helmuth von Moltke gondolatai inspirálták volna. Ilyenek lehetnek a szerencsétlenség-fekete-madarak és a démonikus reményben szenvedő emberek.

Friedrich Dürrenmatt: „Letzter Angriff”, 1987.

A Helmuth von Moltke üzenetében foglaltak tehát napjainkban rendkívül aktuálisak és számunkra azt is jelentik, hogy a megfelelő hozzáállás kialakítására és a helyes ítélet megalkotására lesz szükségünk, hogy a fekete-Ahriman-madarak által a fejünk fölé épített barikádot lebontsuk és abból a démonikus remény-álomból, melyben ma még alszunk, végre felébredjünk.

Mit kell tennünk?

Steiner a korábban hivatkozott két előadásában egyértelműen fogalmaz, mert csak munkáról, szenvedésről és küzdelemről beszél, mint ami ennek az útnak a velejárója. Vagyis fel kell készülnünk arra, hogy „nem az a fontos, hogy az ember megkapja-e a jövő bölcsességét, hanem az, hogy dolgozik-e érte. Akik ezt megteszik, magukra vállalják azt a szent feladatot, hogy megmentik Ahrimantól a földi kultúrát Krisztus számára, mint ahogy a régi Rishik és beavatottak vállalták, hogy kivegyék a bölcsességet Lucifer kezéből és a Föld-fejlődés javára fordítsák. De ne higgyük, hogy a bölcsességet elragadtatott víziók útján meg lehet szerezni. Az igazi bölcsesség csak munka és szenvedés útján szerezhető meg. Ki kell küzdeni.”

Csak és kizárólag azzal kerülhet az emberiség Ahriman földi inkarnációjával szemben megfelelő helyzetbe, ha ehhez a bölcsességhez vezető tettekhez megszerzi a bátorságot, akaratot és energiát, vagyis képessé válik a szellem fényével megvilágítani a modern és materialista tudományt, és ugyanezzel a szellemi fénnel átvilágítani az evangéliumokat is. A sok negatív példa és alvó ember ellenére egyre több emberben jelenik meg az akarat, hogy erre szükség van. Egyre több pozitív példát láthatunk, amelyekben valamilyen formában megjelenik az az igény, hogy ezt az ahrimani jellegű, modern materialista tudományt át kell hatni a Krisztus-impulzussal, és szükséges, hogy az evangéliumok valódi tartalmát szellemtudományosan magyarázzuk. Ha sikerül ezt a szellemi tudatosságot még szélesebb körben elterjeszteni, akkor az emberek lassan felébrednek és egyre jobban látni fogják, hogy milyen szellemi áramlatok és elméletek sodorják őket Ahriman karjaiba, és viszik őket az ahrimani inkarnáció felé. De ha a jövőben az emberek megtanulják az életet és annak eseményeit az antropológia alapján értelmezni, akkor nem csak fel fogják ismerni azokat a szellemi áramlatokat, amelyek Ahriman inkarnációját előkészítik, hanem megtanulhatják uralni is ezeket, sőt még tanulni is tudunk belőle.

Mi tehát a teendőnk? El kell jutni oda, hogy az emberek ne csak kizárólag anyagi célokért tevékenykedjenek, és a szellemet ne az anyagi előnyökért, hanem magáért a szellemért értékeljék. És persze ismerjenek el a gazdasági és társadalmi élet mellett a vele egyenlő értékű, önálló, szabad és független szellemi életet is. Ezért mondja Rudolf Steiner, hogy „az elkövetkező civilizációs fejlődés során az lesz az emberek feladata, hogy olyan teljes tudatossággal éljenek Ahriman inkarnációja közeledtével, hogy ez az ahrimani inkarnáció egyenesen a magasabb szellemi, spirituális fejlődést szolgálja azzal, hogy az ember éppen Ahrimanon figyelje meg, mit képes vagy mondjuk, nem képes az ember a pusztai fizikai létével elérni.”

Azt is tudnunk kell, hogy bár Ahriman, mint nagyhatalmú lény közöttünk fog élni itt a Földön, de az embereknek lehetőségük lesz arra, hogy akár szembe is szálljanak vele. Mi magunk határozzuk meg, hogyan viszonyulunk hozzá, mit akarunk tanulni, vagy

befogadni tőle. Erre azonban nem leszünk képesek, ha mostantól nem vesszük a kezükbe a sorsunkat, és a tetteinket, különösen a lelki magatartásukat, nem ennek megfelelően alakítjuk. Ha végül az emberek a helyes értelemben a kezükbe veszik a sorsukat, akkor Ahrimannak a földi életben történő inkarnációja által felismerhetik egyrészt, hogy mi az ahrimani, és felismerhetik ennek a poláris ellentétét, a luciferit is. És akkor az emberek egy olyan különleges helyzetbe kerülhetnek, hogy lelki szemükkel megláthatják az ahrimani és a luciferi ellentétből eredő harmadik erőt, Krisztust is. Az emberek így végül önmagukkal küzdve és viaskodva eljutnak az Ahriman – Krisztus – Lucifer hármasság felismeréséhez és tudatosításához.

A mi fejlődésünktől függ, hogy amikor Ahriman megjelenik a Földön, egyszerűen le tudja-e rohanni az embereket, hogy megkísérthesse és félrevezethesse őket. Mert ha ez sikerül neki, akkor az emberek megtagadják a Föld fejlődését, és a Föld fejlődése nem tudja elérni a célját. Így Ahrimannak ez az elkövetkező inkarnációja odajuttathatja az embereket, hogy teljesen elveszítik kapcsolatukat a Föld-fejlődés céljaival. Steiner ezt így fogalmazta meg: „Az antropológia a félrevezetett embereket arra szólítja fel: szabaduljanak meg minden olyan dologtól, ami akkora kísértést jelent, hogy hozzájárul Ahriman diadalához. Sokféle ember érez ilyesmit. De még nincs meg mindenkiben a kellő bátorság ahhoz, hogy a krisztusi, luciferi és ahrimani impulzussal, amelyek történelmi impulzusok, valóban olyan átütően álljanak fel, ahogyan az szükséges, és ahogyan ezt az antropológiai irányultságú szellemtudományban hangsúlyoznunk kell.”

Azt remélem, hogy a mai előadáson elhangzottak segítenek felemelkedni oda, hogy be tudjuk fogadni a tudatukba azokat a dolgokat, amelyeket ma megvizsgáltunk, hogy ez az előadás segített abban, hogy a továbbiakban úgy irányítsuk, úgy vezessük az életünket, ahogy az az ahrimani hatalommal szembeni szabadságához szükséges. Ha ez ma sikerült, akkor majd Ahrimantól helyes dolgot tanulhatunk meg, és Ahrimannak ez az inkarnációja azt eredményezheti, hogy az emberek szellemi felismerésekhez jutnak.

De nincs idő a tétovázásra, gondolkodásra, mert mindez már nemcsak elkezdődött, hanem rohamosan közeledik a végkifejlethez. Minden, amiről most beszéltem itt van velünk, és folyamatosan hat ránk, az életünkre és a világunkra. A dráma befejezésével kapcsolatos döntés azonban a saját kezünkben van, és ha megértettük mit vár tőlünk ez a közelgő inkarnáció, akkor szabadon dönthetünk arról, hogy mit teszünk, azaz melyik oldalra állunk.

Függelék

Irodalomjegyzék

1. Rudolf Steiner: *Die geistigen Hintergründe der sozialen Fragen*, Rudolf Steiner Verlag Dornach/Schweiz, 1989. 3. Auflage, GA 191. Tizenöt előadás, Dornachban, 1919. október 3. és november 15. között. A mű magyar címe: *Társadalmi megértés a szellemtudományos megismerés alapján*.
2. Rudolf Steiner: *A társadalmi rejtély belső szempontja*, Genius Kiadó Budapest, 2012. Első kiadás, GA 193. Tíz előadás, Zürich, Bern, Berlin és Heidenheim, 1919. február 4. és november 4. között.
A mű német címe: *Der innere Aspekt des sozialen Rätsels - Luziferische Vergangenheit und ahrimanische Zukunft*.
3. Rudolf Steiner: *János apokalipszise*, Genius Kiadó, Budapest, Második kiadás, 2018. GA 104.
4. Rudolf Steiner: *A külső világ spirituális háttere (A sötétség szellemeinek bukása)* I. Genius Kiadó, Budapest, Első kiadás, 2017. GA 177.
5. Light for the New Millennium: Rudolf Steiner's Association with Helmuth and Eliza Von Moltke: Letters, Documents and After-death Communications, Rudolf Steiner Press, 1997.
6. Szergej O. Prokofieff: *A Michael-Iskola és a Michael kultusz*, Genius Kiadó, 1. kiadás, 2018.
7. Thomas Meyer: *9/11 als Herausforderung für ein neues Denken*, Perseus Verlag Basel, Vortrag, Audio-CD.
8. Thomas Meyer: *Der 11. September 2001 – Das Neue Pearl Harbor, Fakten Fragen Perspektiven*, Der Europäer, September 2011. (Jg. 15 / Nr. 11)
9. Thomas Meyer: *9/11: Die offizielle Verschwörungstheorie genauer betrachtet*, Der Europäer, September 2011. (Jg. 15 / Nr. 11)
10. Dr. Judy D. Wood: *Where Did the Towers Go? Evidence of Directed Free-Energy Technology on 9/11*, Hardcover, Published by The New Investigation, September 11th 2010.
11. Dr. Judy Wood and Dr. Morgan Reynolds: *The Star Wars Beam Weapons and Star Wars Directed-Energy Weapons (DEW)* by October 17, 2006:
[https://www.theunsecretsociety.net/uploads/1/8/4/3/18435305/starwarsbeams\[1\].pdf](https://www.theunsecretsociety.net/uploads/1/8/4/3/18435305/starwarsbeams[1].pdf)
12. Andrew Feickert: *U.S. Army Weapons-Related Directed Energy (DE) Programs: Background and Potential*, Issues for Congress, February, 12. 2018.

Jelenések könyve 13. vers

Jel 13.1 - Ekkor láttam, hogy a tengerből egy vadállat bukkan fel. Tíz szarva volt és hét feje, szarvain tíz korona, fején meg istenkáromló név.

Jel 13.2 - A vadállat, amelyet láttam, hasonlított a párduchoz, lába, mint a medvéé, szája pedig az oroszlán szája. A sárkány neki adta erejét és trónját, nagy hatalmával együtt.

Jel 13.3 - Az egyik feje mintha halálra lett volna sebezve, de halálos sebe meggyógyult. Az egész föld csodálta a vadállatot.

Jel 13.4 - Leborultak a sárkány előtt, hogy hatalmat adott a vadállatnak. Leborultak a vadállat előtt is, és így imádták: "Ki fogható a vadállathoz, ki tudja vele fölvenni a harcot?"

Jel 13.5 - Gőgös, káromló szája volt, és hatalmat kapott, hogy negyvenkét hónapig jártassa.

Jel 13.6 - Káromlásra nyitotta száját az Isten ellen, káromolta a nevét, hajlékát és az ég lakóit.

Jel 13.7 - Hatalmat kapott, hogy megtámadja a szenteket és győzelmet arasson. Hatalma kiterjedt minden törzsre, népre, nyelvre és nemzetre.

Jel 13.8 - A föld lakói, akiknek a neve a világ kezdetétől nincs beírva a megölt Bárány életkönyvébe, mind leborulnak majd előtte.

Jel 13.9 - Akinek van füle, hallja meg!

Jel 13.10 - Aki mást fogságba hurcol, fogságba kerül. Aki karddal öl, annak kard által kell elhullnia. Ez a szentek állhatatosságának és hitének az alapja.

Jel 13.11 - Akkor láttam, hogy egy másik vadállat emelkedik ki a földből. Két szarva volt, mint a Báránynak, de úgy beszélt, mint a sárkány.

Jel 13.12 - Az első vadállatnak minden hatalmát gyakorolta a jelenlétében. A földet és lakóit rávette, hogy boruljanak le az első vadállat előtt, amely kigyógyult halálos sebéből.

Jel 13.13 - Nagy csodajeleket vitt végbe, még tüzet is bocsátott le az égből az emberek szeme láttára.

Jel 13.14 - A föld lakóit megtévesztette a csodajelekkel, amelyeket a vadállat előtt véghezvihetett. Rávette a föld lakóit, hogy emeljenek szobrot a vadállatnak, amelyet a kard megsebzett, de felgyógyult.

Jel 13.15 - Hatalmat kapott, hogy lelket leheljen a vadállat szobrába, hogy megszólaljon a vadállat szobra, meg hogy megölje azokat, akik nem borulnak le a vadállat szobra előtt.

Jel 13.16 - Elrendelte, hogy mindenkinek, kicsinek és nagynak, gazdagnak és

szegénynek, szabadnak és rabszolgának jelöljék meg a jobb karját vagy a homlokát,

Jel 13.17 - és hogy senki ne adhasson-vehessen, ha nem viseli a vadállat jelét: nevét vagy nevének a számát.

Jel 13.18 - Ez a bölcsesség! Akinek van esze, számítsa ki a vadállat számát, hisz emberi szám: hatszázhatvanhat.

„A mi célunk, hogy a jövő bölcsességét - ami tisztánlátó bölcsesség lesz - kiragadjuk Ahriman karmaiból. Mint már mondtuk, nincs többféle bölcsesség, csak egyféle bölcsesség van. A különbség abban áll, hogy kinek a kezében van ez a bölcsesség. Most minden azon múlik, hogy Ahriman vagy Krisztus kezébe kerül-e. Nem kerülhet Krisztus kezébe, ha az emberek nem harcolnak érte. Csak azzal tudnak érte harcolni, ha saját erőfeszítéseik árán felveszik magukba a szellemtudomány tartalmát. Ahrimant segíti az, aki azt mondja, hogy elégedjünk meg az egyszerű hittel, mert az ilyen ember stagnálásra ítéli lelkét, s így nem tudja megszerezni a bölcsességet. Nem az a fontos, hogy az ember megkapja-e a jövő bölcsességét, hanem az, hogy dolgozik-e érte. Akik ezt megteszik, magukra vállalják azt a szent feladatot, hogy megmentik Ahrimantól a földi kultúrát, Krisztus számára, mint ahogy a régi Rishik és beavatottak vállalták, hogy kivegyék a bölcsességet Lucifer kezéből és a Föld-fejlődés javára fordítsák. Ne higgyük, hogy a bölcsességet elragadtatott víziók útján meg lehet szerezni. Az igazi bölcsesség csak munka és szenvedés útján szerezhető meg. Ki kell küzdeni.”

Részlet Rudolf Steiner: „Társadalmi megértés a szellemtudományos megismerés alapján” című előadásából, GA 191